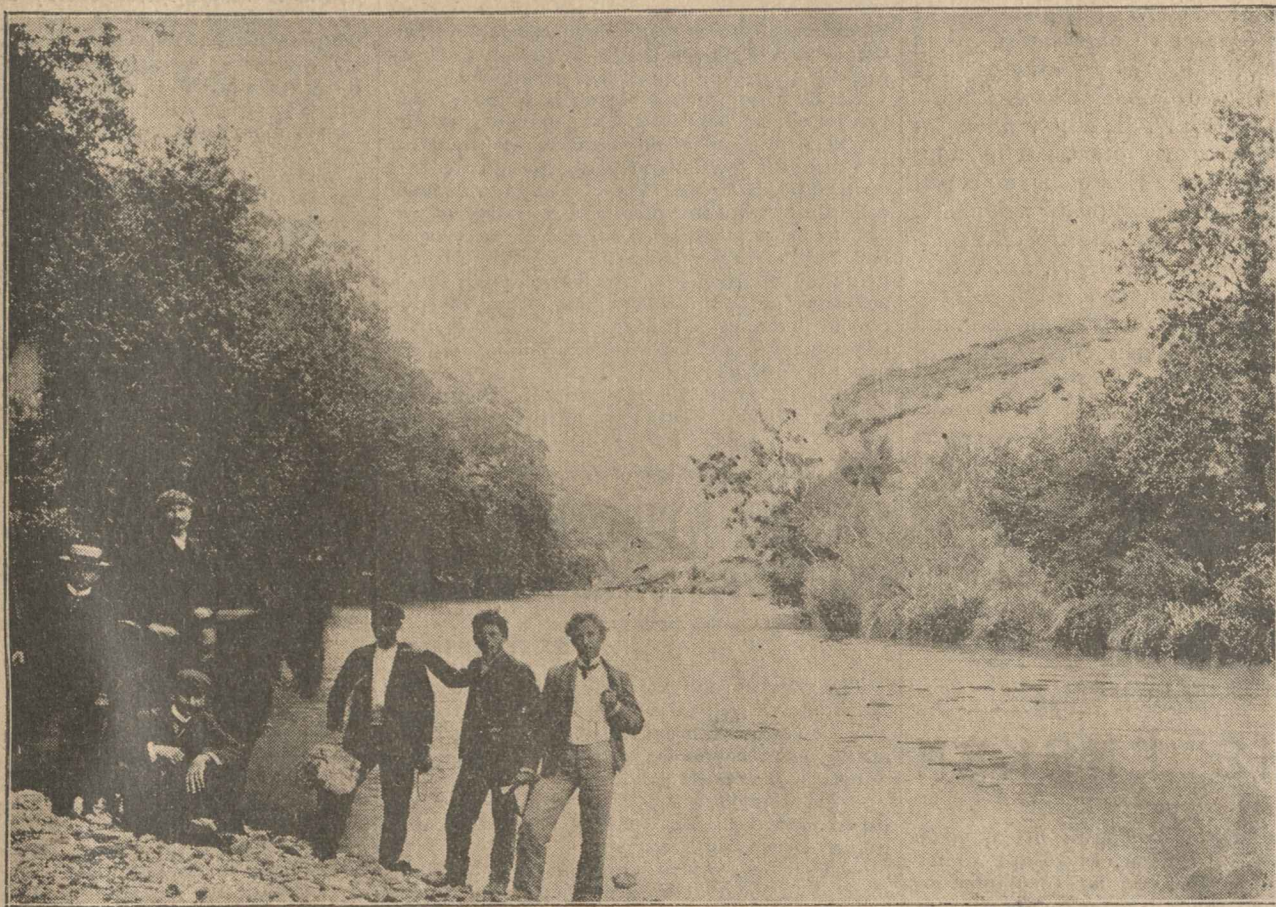

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 24
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

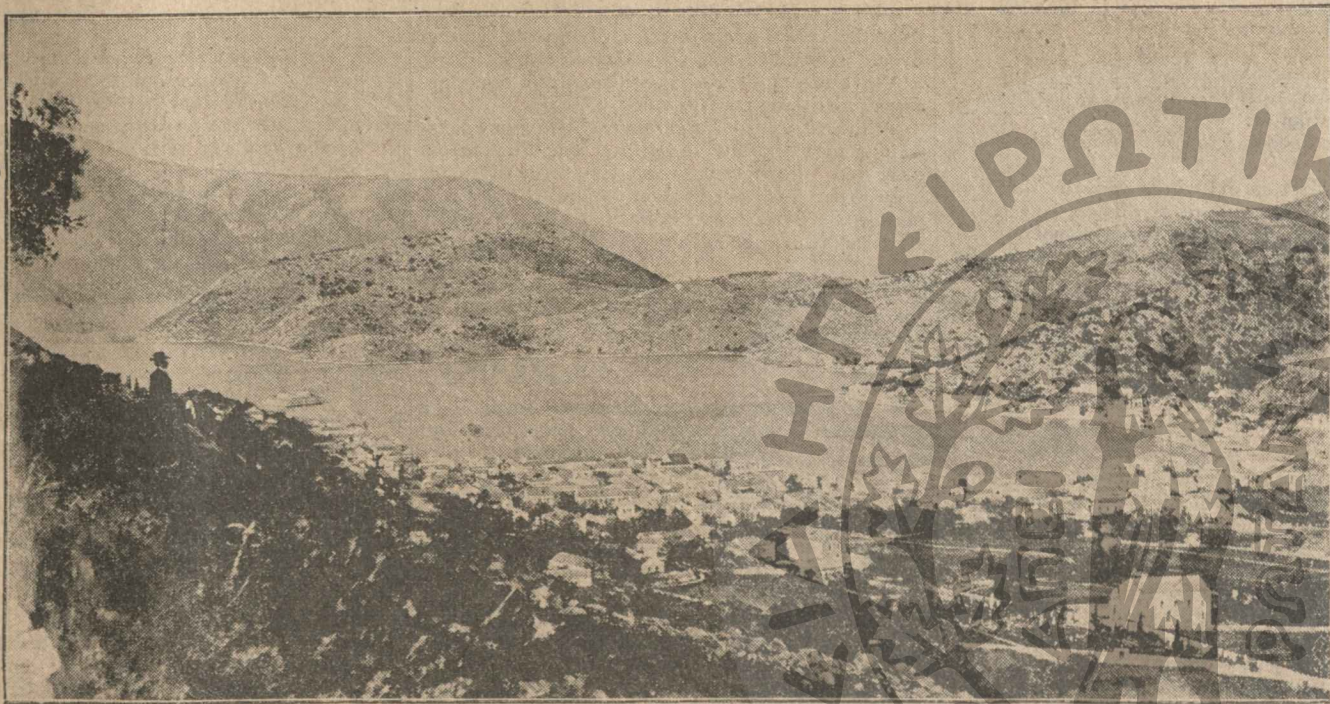
ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΜΑΪΟΥ 1908
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 31

Η ΚΟΙΛΑΣ ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΚΩΝ ΤΕΜΠΩΝ

Ἡ φωτογραφία αὕτη ἀνήκοντα εἰς τὸν ἐρασιτέχνην κ. Μ. Νικητοῦν, ἐσιτάλη, μαζὴ μετ' ἄλλας, ἐκ Βόλου, πρὸς τὸν κ. Κωστό. Καλλιγᾶ, χάριν τοῦ προκηρυχθέντος φωτογραφικοῦ Διαγωνισμοῦ, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅπου τὴν δημοσιεύομεν. — Ὁ ἐφιπλοῦς εἶνε ὁ Ι. Κυριάκος, ὅστις ἐφόνευσε τὸν ἐκ Κεφαλληνίας κοινωνιστὴν Μαρίνον Ἀντίπαν, διαμένοντα τότε ἐν Θεσσαλίᾳ. — Ὁ καθήμενος εἶνε ὁ κ. Πλ. Μοσχίδης, δικηγ. ἐξ Ἀθηνῶν καὶ παραπλεῖρος, εἰς τὰ δεξιὰ τὸν ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ἐμπορευόμενος κ. Αντ. Π. Ἀντισῶς.

(Ἴδε σχετικὴν περιγραφὴν εἰς σελίδα 13)

Η ΙΘΑΚΗ. — ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ.

(Φωτογραφία κ. Νικολ. Σαγμάνου ἐν Ἰθάκῃ)

ΓΕΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

Πρός τί ή τοιαύτη του τύπου συνανλία, διά τών ναυαγίων τών ατμοπλοίων Μωραΐτου; Προς τί κραναίαι ύστερικαί, όπως μη κινήθη ό πέπλος ό καλύπτων την ύπόθεσιν, ίνα μη τάχα δυσφημίζεται ή 'Ελληνική σημαία; Δέν είμεθα βέβαια ήμεις εις θέσιν να γνωρίζωμεν πώς ένανάγησαν τά δύο ατμόπλοια του κ. Μωραΐτου, εις τόν Μαλέαν και εις τόν 'Ατλαντικόν. Η σύγκρουσις όμως άπόλεια δύο σκαφών και ή προηγουμένη άλλων ανηρόντων εις τόν αυτόν εφοπλιστήν ενέπνευσε τάς ύποψίας ότι δέν πρόκειται περί απλών ατυχημάτων. Η ύποψία αύτη όφείλει να διαφρευθη, χάριν του γοήτρου της 'Ελληνικής σημαίας την οποίαν τά πλοία ταύτα έξοικειώσαντα παρέρσαν εις τόν ναυαγίον. 'Εάν μέν πρόκειται περί δυστυχήματος να διαλευκανθή προς πιστοποίησιν αυτού. 'Εάν όμως πρόκειται περί εγγλήματος να εξακριβωθή και πάλιν, όπως άνευρεθή ό ένοχος. Διαιτί δλίγια εφημερίδες επικαλούνται την σιγήν, επί τουαύτης ύποθέσεως; Η σιγή και όχι ή συζητήσις και ή έρευνα ή ειλικρινής, βλάπτει και προσβάλλει και διασύρει έθνος και σημαίαν. Πρόκειται ή ν' αποδείξωμεν, διά να τό μάθουν έστω και οι ξένοι ασφαλισται, ότι τά ναυάγια ύπάρχοντα πράγματι τυχαία, ή να όμολογήσωμεν ότι παρεβιάσθη ό νόμος. Τότε μόνον έμπνέομεν την πίστιν ότι είμεθα τίμιοι. 'Ας έλπίσωμεν ότι ή Δικαιοσύνη θα προχωρήση θαρραλέα εις τό έργον της, όπερ εις την περίστασιν αυτήν, πρόκειται να προστατεύση την φήμην της έμποροναυτικής σημαίας μας.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Δέν ύπόκειται καμμία άμφιβολία ότι ή γραιά αυτή της Καστέλλας ή οποία έπανάλαβε τόν υϊον του εις τούς θεούς, ή γραιά λοιπόν αυτή να είσθε βέβαιοι ότι όταν έρωτηθή εις τό δικαστήριον θα βεβαιώσει ότι ενήστευεν ασυτηρότητα όλας τάς ήμέρας της νηστείας. Είνε αδύνατον να ύπόρχη εις την ζωή της Τετάρτη ή Παρασκευή κατά την οποίαν να έβριε εις τό στόμα της κρέας. 'Ισως μάλιστα πριν κοιμηθή έκαμνε και όλίγας μετάνοιας ή εύλαβής γραιά.

Και ταυτοχρόνως δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι ή γραιά θα διακηρύξη τό ήθικόν άσπιλον της οικογενείας της. 'Ισως ή ίδια θα έπέρσσε την ζωή της άγέσαστος και άγνή. 'Ενθυμίσθαι καποτε μίαν όπως αυτήν ή οποία είπεν ύπερηφάνως εις τό δικαστήριον:

— 'Αλλος άνδρας από τόν δικό μου δέν έπιασε τό χέρι μου!

Νά είσθε βέβαιοι ότι τό Εύαγγέλιον του δικαστηρίου θα τό κατάρξη με την ιερών φράζην των εύλαβών και ότι άν μεταξύ των μαρτύρων ύπόρχη και καμμία γυναίκοϋλα διά την οποίαν κατι έμυσημύριζε δικαίος ή άδικος ή γειτονία, ή κατιγορουμένη θα την λούση με την πάνανγον περιφρόνησίν της.

Ας σημειωθή ότι και τά δύο αυτά αίσθήματα, τό αίσθημα της θρησκείας και τό αίσθημα της τιμής θα είνε και τά δύο ειλικρινή και βαθύτητα.

Διότι μόνον αύται αί δύο αντίληψεις της θρησκείας και της τιμής φθάνουν εις τά κατώτερα κοινωνικά μας στρώματα. 'Ισως είνε οι βαρύτεροι, αί πυκνότεροι και αί χονδρότεροι και δι' αυτό είνε αί μόνα που κατακάθονται.

'Εάν έλέγατε εις την γραιάν της Καστέλλας ότι δέν είνε άμάρτη να φάγη την Τετάρτην και την Παρασκευήν και ότι τό κρέας ή τ' αύγά δέν είνε ή μεγάλη άμάρτια του άνθρώπου θα ήτο ικανή να σάς νομίση μασόνοους, δηλαδή καί τι κυριανόμενον πάντων εξωλόστατον και κανιβαλό, καί τέλος πάντων εξωλόστατον και προσωριμένον διά την γέναν του πυρός.

Και εάν της έπροσθέτατε ότι τό να έρωτευθή

ή κόρη της και να όλισθήση είνε σφάλμα, αλλά δέν είνε έγκλημα, είνε δόλοημα, αλλά δέν είνε κακούργημα, θα ήθωνε άγρία τό κεφάλι, θα έκτυπούσε με μικρά κτυπήματα τών δακτύλων τό μέτωπον και θα έλεγε με την μάλλον έπίσημον φωνήν, χρησιμοποιουμένην εις ενάκτους περιστάσεις.

— 'Εμείς, κύριε, τώχουμε καθαρό τό κούτελο! Είμαστε φτωχοί άνθρώποι και θέλωμε να ζήσωμε με την τιμή μας!

— 'Ω, αύτη ή καθαριότης του μετώπου! Και ό αύτη ή τιμή! Ποιος στενοκέφαλος άνθρωπος έκαμεν αύτάς τάς έφευρέσεις!...

Εν τούτοις δέν φαντάζομαι τίποτε περισσότερον ερεβώδες και σκοτεινές άδιαπέραστον από τό τεμάχιομα ενός άθώου παιδιού, τό όποιον δέν έξήγησε να έλθη εις τόν κόσμον και τό όποιον τό εκουβάλισεν ή εύπιστία και ή άσυνειδησία των κατασκευαστών του. Και φαντάζομαι, ότι κανείς φόνος και κανέν έγκλημα δέν ήμπορεί να έξισωθή με αυτό τό άνοστούργημα που συντελείται εν τούτοις ήσυχα ήσυχα, εν όνόματι της τιμής και με σχεδόν ήσυχον την συνειδήσιν.

Και άν ύπόρχη μία περίπτωση, ή οποία είρωνεύεται τάς προόδους της ανθρωπότητος και μυκτηρίζει τόν Χριστιανισμόν και άνοίγει διάπλατα την παλάμην διά να μουζώσει την ήθικήν, είνε αύτη ή βρεφοκτονία. Πάρετε όλας τάς βεβαιώσεις, ότι ό άνθρωπος σιγά-σιγά προοδεύων εγγίζει την θείαν του λύσιν, και ότι ό Χριστιανισμός διελάησε την άγάτην προς τόν πλησίον και την άξίαν του πλαγινού μας, ότι βάσις ήθικη είνε ή καλωσύνη, πάρετε όλας και βράσετέ τας. Θύεβρη από τό βράσιμον ως άφρός και ως άφρένυμα ή μέγαιρα του Πειραιώς, ή οποία θα διαλαλή αύριον εις τό δικαστήριον:

— 'Εμείς, κύριε, τώχουμε καθαρό τό κούτελο! 'Α, όλα κι' όλα! Φτωχοί μα με την τιμή μας!...

Γ. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τήν παρελθούσαν Δευτέραν έγένεοντο εις τόν Ναύσταθμον γυμνάσια έκσφενδονίσσεως τορπιλών τά όποια έπέτυχον τελείως. Δύο πλοία παλαιά χρησιμοποιούντα ως στόχος, άντενάρχησαν και καταστραμμένοντα.

— Η 'Επιτροπή της 'Εθνικής 'Αμύνης, προέβη δοκιμασίαν εις την άγοράν πέντε εκατομμυρίων φυσινγίων Μάντζιερ.

— Τήν Τετάρτην τό άπόγευμα της παρελθούσης έβδομάδος άνατίσθη, ή οποία συνεζλόνασε τά περίχωρα, έλαβε χώραν εις τό πυριτιδοποιεϊον της 'Ελληνο-γαλλικής εταιρίας παρά τούς Κουκουβάουνες. 'Αριθμούνται πέντε τραυματία.

— Τήν παρελθούσαν Παρασκευήν διά της 'Αμφοτίτης άναχώρησαν εις την Εύρώπην ό Διάδοχος Κωνσταντίνος, αί αρχιζήτισσαι Σοφία και Μαρία και ό πρίγκηψ Γεώργιος.

— 'Εξηκριβώθη ότι ενανάργησε και τό άλλο ατμόπλοιον τό εφοπλιστόν κ. Μωραΐτου, υπό τό όνομα 'Κυκλάδες' εις τόν 'Ατλαντικόν.

— Ό μωραΐτης Καράλης διωρίσθη πρεσβυτήτης της 'Ιταλίας εν 'Αθήναις.

— Είς τό Δημ. Συμβούλιον 'Αθηναίων ύπεβλήθη προς έγκρισιν τό σχέδιον της νέας διαρέσεως τών 'Αθηνών εις τέσσαρα μεγάλα τμήματα. Συγχρόνως όλοι αί κακόχοι όνομασίαι των συνουκιών θ' αντικατασταθούν διά τών ιστορικών των όνομάτων, άτινα είνε, ως επί τό πολύ, άρχαία.

— Οι έφεδροι, αί προσκληθέντες διά τά έφετεινά γυμνάσια, όφείλουν να ενδύσκωνται εις τά σώματά των την 26ην Αύγουστου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

— Φοβεράι καταγίδες ενέσκηψαν έχάτως εν Ρωσία συνεπεία των όποιων κατεστράφησαν σιτηρά άξιας πενήτηντα εκατομμυρίων.

— 'Αγγέλλεται ότι εις Βαγδάτον έσημειώθησαν τέσσαρα χολερικά χρούσματα. Η Πύλη επέβριε καθάρσεις.

— Η Τουρκία διαμαρτυρήθη εις τάς Δυνάμεις διά την άνάκλησιν των στρατευμάτων εκ Κρήτης, επί τό λόγόν ότι αύται ήσαν ύποχρεώμεναι, να προστατεύουν τό κυριαρχικά δικαιώματα του Σουλτάνου, ως και την ζωή των υπηκόων του.

— Είς την Τουρκικήν φρουράν των 'Ιωαννίνων ενέσκηψεν έξανθηματικός τύφος. Εδύγχως εις την πόλιν ούδεις προσεβλήθη.

— Εγένετο νέα ήττης Γάλλων και 'Ισπανών εν Καζαμπλάγκ.

— Φοβερά σύγκρουσις έγένετο μεταξύ των σιδηροδρομικών άμαξοστοιχιών 'Αμβέρσας και Βρυξελλών. Τά θύματα υπερβαίνουν τούς 100.

— Επανάστασις προημνείται εις Καλκούταν. Πολυάριθμα πολεμοφόδια, και βόμβαι κατεσχέθησαν. Συνελήφθησαν δε πλείστοι ύποπτοι.

— Τά νέα τουρκικά αντίτορπιλάκια τά κανιβαζέντα εις Τουλόνα 'Σαϊσσού' και 'Ζακιν-κός' απέπλευσαν κατευθυνόμενα εις Κωνηπόλιν.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Τό μόνον εν 'Ελλάδι έπίσημον ίδρυμα των Μουσών, τό Βασιλικόν Θέατρον έλαυνε να ύπόρχη. 'Επίσημος Ελληνική σκηνή δέν ύφίσταται ήδη και τό οικοδομημα τό όποιον με τόσην χαράν είδον άνεγειρόμενον οι ενδιαφερόμενοι διά την πρόδον του Ελληνικού Θεάτρου κατέχευον και κατέχευον τόσον άποτόμως και υπό τόσον οίκτιράς συνθήκας. Τό κακόν είνε πολύ μεγαλειότερον παρ' ότι εκ πρώτης όψεως φαίνεται. Είνε τραύμα καιρίον κατά της Ελληνικής τέχνης και της φιλολογίας, την οποίαν τό θέατρον τότο έστέγασεν αδιάφορον άν όσον έπρεπεν ή όχι.

Επί των αίτίων τά όποια προκάλεσαν τό ναύαγιον της έπίσημον σκηνής ήτοιήθη ήδη άσούσως ό τόπος χωρίς εν τούτοις να καταλήξη εις συμπαράσημα θεικόν. Βεβαίως όλα τά εκτεθέντα αίτια εν συνδυασμώ έπέφερον τό τέλος.

Τά αίτια είνε ότι τό Βασιλικόν δέν έδωκε, μ' όλην την πρόδον άναγκαίας, τών άνθρώπων που τό έχρειάζετο και τότο είνε τό παραδοξότατον εν όλων των παραδόξων τά όποια συνέβησαν εις τό πολιτείας τότο ίδρυμα. Ούδεις βεβαίως θ' άσκηθή δι' υπάχοντι παρ' ήμιν πρόσωπα εις τά όποια δικαίως και έπαισίως θα ενιστοιούντο την διεύθυνσιν του 'Εθνικού Θεάτρου, πρόσωπα ένδοξοτάτα διά τό βάρος τόσον σοφούς έργασίας.

Αναμνησθήτωσ ό κ. Βλάχος προσέφερε πολλές και άριστες υπηρεσίας εις τά ελληνικά γράμματα και την φιλολογίαν δέν έκειται όμως με τούτο ότι θα ήδύνατο να πράξη τό αυτό και προς τό Βασιλικόν Θέατρον, και μάλιστα ως έχει νύν.

Ό Βασιλεύς και ύψηλός προστάτης του Θεάτρου τούτου προσωπικός εργαστής και μετά τόσον ενδιαφέροντος και στοργής περιβαλών τό εύγενές έργον δέν ήτο δυνατόν τόσον εύκόλως να εγκαταλείψη τόν σκοπόν όν προσέδοτο και είναι βέβαιον ότι έπαρσε τότο πισθείς εις εισήγησιν.

Αλλά τίς ό λόγος της κατεσκευασμένης άποφάσεως και τό τόσον συντόμον τέλος ένεκα των όποιων έμειναν εκτεθειμένοι τόσοι καλοί ήθοιστοι ό όποιοι από της ίδρύσεως του Θεάτρου έμειναν πιστοί εις τάς ύποχρεώσεις άς άνέλαβον και άρρωστοί μόνον μ' όλας τάς άπογοιητέρας τάς όποιας έδοκίμασαν; Πράγματι είνε πολύ δυσάρεστο ή θεία των ήθοιστων τούτων.

Θέλω να έλπίσω ότι δέν θα παύσθη πολλές χρόνος και τό Βασιλικόν θα αναβίωση με νέας βάσεις και άρχάς. Και πέσει να ανάστη ή ιδέα χόρν της όποιας τόσα εκατομμύρια έδατηρήθησαν και εις τόσας θυσίας υπεβλήθη προσωπικός ή Α. Μ. ό Βασιλεύς.

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

Η θερμήν περίοδος εγκαινιάσθη έπίσημως την παρελθούσαν Κυριακήν διά τού Θεάτρου της 'Ομορφίας τό όποιον άνέλαβε και έρέτος ό κ. Σαγιάρ κατατίσας με πολλήν επιμέλειαν την διάσόν του εν άνεργασία μετά της Α-δος Κοκοπούλη. Συμπαράτει και ό κ. Αεστηνότης ό έξαιρέτος κομικός. Η Α-νις Κοκοπούλη διατρίβουσα εν Παρισίοις χόρν μελετών έπιστρέφει και αύτός.

Ηχοισαν με την νέαν άγγλικήν κομωδιάν 'Πί είνε ό κέσμος' άφού προηγήθη ό κομικός μονόλογος 'Εντυπώσεις εκ τού άδον' των όποιων έγραψεν ό κ. Σαγιάρ επί τη ενκαιρία.... τού θανάτου του, δηλαδή τού θανάτου τόν όποιον τό επέβριε διά της βίας ό τέπος. Ό κ. Σαγιάρ έμφανισθείς έπενεμνήθη ζωηρός υπό τού πολιτισθέντος άκροατηρίου, τό προσεφρόνησαν δε ώραιότατα άνδρόδομα.

Τό έργον έτετέθη υπό πλήρους επιτυχίας και εηγήρεσσης πολύ, διακρινόμενον των κ. Σαγιάρ, Μαρίνου, Λούη, Μυρά και Γαβριηλίδου.

Τήν Τρίτην υπό της Ν. Σκηνης έπαίχθη μία περιουρή έαυτοχία τό 'Χαοτούν'. Έλαβε μέρος και ό κ. Αεστηνότης τό πρῶτον εμφανισόμενος έρότος. Τήν Τετάρτην ή γραιά άλλ' άνθηρά άκμήν 'Κυρία Μογγοντίε', την Πέμπτην τό άρίστον χόρν και την Παρασκευήν ή περιουρή δόξα του διάσον 'Τά Παναθήναια'.

ΕΥ. ΚΥΡΙΑΚ.

— Κάθε άνθρωπος χάνει τόν καιρόν του ζητών τό μυστήριον της ζωής. Λοιπόν τό μυστήριον της ζωής ενδύσκειται εν τη τέχνη.

Όσκάς Ούαϊλντ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝ ΡΕΘΥΜΝΩ

Η διακόρησις του Γυμναστηρίου, ένθα έτελέσθησαν τά Α' Ρεθύμνια, και τό πλήθος παρακολουθόν τούς άγῶνας.

(Εσάκη υπό τού κ. Εύαγ. Γ. Ζουράκη)

ΕΙΚΟΝΕΣ

...Ό ήλιος δίνει μακρόν, χροιάζοντα; τά πέφη, Σκορπίοντα στον ούρανό ούδα ξεθωριασμένα... Κι' άπ' την άπάντη μεριά επρόβαλε κι' ή Νύχτα Με τούς μεγάλους πέλιους της, την πλάσι να σκε-

τάσει, Σέγοντας από πίσω της 'να κόσμο φαντασμάτων' Κι' ανατορίζουν όλοημα τα σκοτεινά πλατάνια 'Απ' τ' άρκια που περνά σιά προσερά των φύλλα, Και μοιάζει τ' ανατορίζουσα πλάγμια βροχολόκων.

Μα τό φεγγάρι βγαίνοντας άπ' τό βουνό τό πέρα, Ρέγει την κοία λάμψιν τον στή θάλασσα, σά δένδρα. Και άόρουν φανερόντα πενήτορες Νεώιδες Σς πέλιους άσπρόφρατους, κάταπους, τολιγμένες, Και άνάλαφρες πορφυροπιδόν στην σκοτεινή την πλάση 'Ως που να έρθη ή Αθήν...Μα σ' ούρανού την [άσκη

φαίνονται μαδρα σύννεφα, γεμάτα από άντάρα Ποδ θα διαλύσιν με μάς της νύχτας τής εικόνας... ΝΙΝΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ

ΕΙΝΕ ΕΚΕΙΝΗ!

Με άτημιδισμένα χαρακτηριστικά προσώπων με βαθείας ουτίδας χαρούς άγρυπνιών και κακοχηγών, με άπλανές βλέμμα, καθισμένη επάνω σ' ένα πάγκο, και με εσφιγμένες χείρας κρατούσα τό γόνυ της συνοφρυωμένη, μεγαλλοχη, διανοητικός άπολογείται ή ίδια εις τόν έαυτόν της. Προσπαθεί να πείση ή ίδια τόν έαυτόν της ότι δέν είνε μόνη αύτη ή αίτιος της σημερινής της θέσεως, ότι ίσως έπαισαν άλλοι, οι όποιοι την έφεραν εις αύτην την κατάσταση, αλλά φευ ματαιώς! 'Ενδομύχως, εις τό βάθος της συνειδήσεώς της, ναι!... ό άφωτος εκείνος δικαστής των όποιων πάντοτε αιώθάνεται μέσα της, της λέγει σι! σύ έπαισας.

Ό! ναι είνε... εκείνη! Είνε εκείνη επί της όποιας έκαστος έχει τό δικαίωμα να πτώση κατά πρόσωπον, είνε εκείνη ή οποία πρέπει να παθαδέχεται τας χυδασιότερας επιθυμίας έκάστου, είνε εκείνη ή οποία πρέπει να άποδίδη στιγμής άγρίας ήθονής, άπολαύσεων, θωπέις, φίλήματα, άντι χοήματα.

Είνε εκείνη ή οποία άπορνεύεται την ανθρωπότην ζώην, είνε εκείνη ή οποία άπαρνεύεται γονείς, αδελφούς, αδελφάς, είνε εκείνη ή οποία ούδέποτε πλέον θα γνωρίση άγάτην, είνε εκείνη ή οποία ούδέποτε πλέον θα γνωρίση ειλικρινή φίλιαν, είνε εκείνη ή οποία ούδέποτε πλέον θα σι-σθανθή την χαράν, είνε εκείνη ή οποία άνάγκη να είνε τούαυτή.

Είνε εκείνη ή οποία την νύκτα, δι' διατρέχη τάς ούδας, χωρίς να προσέχη τό σκοτός, τό φέχος, την βροχήν, τόν άέρα. Θα ύβρισθή, θα ατίση, θα δοκιμάση πείναν, δίψαν, άσθενείας, διότι είνε, και άνάγκη να ήνε τούαυτή.

Είνε εκείνη την οποίαν οι χορηγοί άποφραίνου, είνε εκείνη της όποις τό όνομα βδελύσσονται να προσφέρουν, είνε εκείνη της όποις δέν έπιτρέπεται ή φανερό παρουσία, είνε τό χειρότερον κά-θαγμα της κοινωνίας.

Και όμως τό καθαγια αυτό είνε τό αναγκαιότερον διά την κοινωνίαν.

Τώρα είνε μόνη. Τό ύπόγειον δομάριον της μόλις φωτίζεται υπό τού ήλιου, τού όποιου αι άκτινές ούδέποτε καταδέχονται να εισδύσουν με-χρί τού βάθους του. Ποδς τι να εισδύουν εις τούτοτον βάθος! τό όποιον άναγκάζον μεν είνε, άλλ' άρκεύεται και εις όλίγον φως.

Ταρίτωκαρια Ρωσίας, 9 'Απριλίον 1908

Ό Πρακτικός

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Τό γραμματόσημον έρευνώθη καιν' άπόθεν εις την 'Αγγλίαν τόν 1840, έρευνώθη δε, ως λέγεται, υπό τού 'Αγγλιον Κομηλάιν Μιλ. Η παράδοσις μιάς διασώζει και τό έξής ιστορικόν τό προκαλούν την έρευναν τού Γραμματόσημον.

Πωχή τις γυνή χόρη εν 'Αγγλία έλάμβανεν έπι-δία την ζωήν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ 4ΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

'Ελευθερία του κ. Ε. Θωμασοπούλου εκ Πατρών

...καίς παρ' τού ούδ' της διαπύσεως, εν Γαλλία. Όταν ο διαπύς τη έκαμιν έπιστολήν την, αύτη την έπείσθη και την κατέβριε, έπιστολήν δέ ατήν εις τόν διαπύον έκαμιν ότι δέν ήδύνατο ένεκα της μεγάλης εκείνης της να έπείσθη τό ταχυδρομικών τέπος άπ' την ούρανή διά της Γαλλίας, τάς μεταξή 'Αγγλίας και Γαλλίας εις δύο σελήνας.

Παροτρυνθείς ήδύνα τον τεχναίς έκαί ό R. Hill και ίδών αύτην κατηύθυνεν την έπιστολήν και έπιστρέφουσαν αύτην άφού πούσεν την κατέβριε, συνέκρινε ή αύτη, έδοκε δε δύο σελήνας εις τόν διαπύον και έαυτόν την έπιστολήν έστρέψεν αύτην εις την πτωχήν πτωχόν. Αύτη άπείθη ό διαπύς ή ήδύ γυνή έδοκίμης είπεν ότι εν ένοχότητι της.

Ό άνώις, πού ενήργησεν, άλλα δέν ήδύς τον πόνο να πείσθη, αφού ό φρενός δέν έπείσθη αύτην. 'Επειδή ήμεις πολύ παλαιά συνεφραίνουσαι έπ' και ό ούς μας τ' άποφραίνουσαι τω κατώτερους, κενός φρενός. Βλέπομεν άνοήτως τόν γυναικόν μας χαράσσειν και τότο ση-μαίνει ότι ενθουσιάζεται άλλήλως και ότι είμεθα καί.

Τότο έπέλεξε τόν R. Hill, σόντα τό έτος 1837 έδημοσίονεν εις φηλλάδα μελέτην, διά της όποις έρότασε να άναστή μικρόν τέπος διά την 'Αγγλίαν και διά της άποκείας της και να προσληφώμεται τότο έπ' τού άποστολέως. 'Υπέδειξε δέ μικρά τε-μάρια χόρντα έως 10 εκατοστών, όποις κολλώνται καί επί των έπιστολών, προσάδμενα από τούς άποστολείς. Τέλος τη 29 Μαΐου 1840 τά γραμματόσημα έτέθησαν εις κυκλοφορίαν.

Λευκίς, 295 1908.

Διον. Ε. Μπέλλας

— Όχι είνε αληθινόν διά την τέχνην, είνε και διά την ζωήν.

Όσκάς Ούαϊλντ

...κυμίων των... Νά παρακολουθῶ τὰς ἀστραπὰς των,
ὅταν ζηλοτυπῆς καὶ νά γελῶ, μὲ τὴν αἰθρίαν των,
ὅταν αἱ ὑποψίαι σου διαλυθοῦν, καὶ μὲ φίλεις, ἀνα-

γνωρίζουν ότι είχαν άδικον... "Ω ή ζωή πόσον γλυκαία είναι τώρα ή ήμια, τώρα που είμαστε ήναγκα- μενά να την θυσιάζουμε. Λέγουν ότι ή εδύναμη μετράται εις στιγμής. Πλάνη και τούτο. Ίδου ή- μες ή ήμια εδύναμη όσους αιώνας και αν έπρό- κειτο να ζήσουμε. Πού δύναται να σταματήσει ποτέ ή ιδική μας άρμονία; Πού να προσκρούσ; Πού να συντριβή; Ρόδα θά έστρωσαν τον δρόμον μας, μύρα θ' άπέσταξαν ο ουρανός μας, και πτωχοί αν ήμεθα και πλάνητες και έρημοι, ήρκει να ήμεθα μαζί... "Ω πόσον ώραία θά ήτο ή ζωή δια δύο αν-θρώπους, οι όποιοι λησμονούντες τάς ματαιότητάς και τάς φιλοδοξίας και τάς μερίμνας του κόσμου και άγκαταλείποντες το πλήθος άπεχώρουν μόνοι και έλεύθεροι εις μίαν έρημον! Θά άπερρίπταμεν τάς ακάνθας της ζωής και θά έκρατούσαμεν τα ρο-δοπέταλα και θά έρωμα τών... Τώρα θά τή θυσιά-σωμεν αυτό και θ' αποθνήσκωμεν.

— Δέν θ' αποθνήσκωμεν, θά φύγωμεν.
— Είς τήν πυγήν μας δέν έλπιζομεν άλλο κατα-φύγιον πλην του τάφου.

Ο Χάν έβόδιζε προς το παράθυρον και παρατη- ρησε τον ουρανόν.

— Η νύξ έχει προχωρήσει. Ανάγκη ν' άναπαυ-θώ. Πρέπει ν' άνακτιώσας τάς δυνάμεις σου, διά να ήσαι εις θέσιν κύριον, να έκτελέσωμεν το σχέ-διόν μας.

— Θά φύγης;
— Θά μεταβώ εις τήν σκηνήν μου.
— Γίγαινα...

Είπεν ή Γουδύ και τού έπειτα τά χείλη.
"Εκείνος τά έφίλησε και έφυγε.
Μόλις ο Χάν έξήλθεν, εισήλθεν αι γυναίκες της, οι όποιαί ανέλαβαν τήν νοσηλείαν της.

— Δέν είμαι άρρωστος, είπεν ή Γουδύ, είμαι ά-ρωσταμένη μόνον.
— Δέν άγνώρισα νόστον χειροτέραν, έφθέρισε μία των γυναικών.
— Αύτη δέν άγνώρισε τήν αληθινήν άγάπην, άπήντησεν ή Γουδύ.
Τής ενίψαν τούς πόδας και τάς χείρας, με τά συνήθη μύρα.

Κατόπιν τήν παρώτρυναν να κοιμηθώ.

Ο ήλιος είχεν άνταίσει, πρό πολλού, όταν έξύ-πνησεν.

Εδοκίμασε να έγερθώ της κλίνης και έστάθη όρ-θια.

Ητο καλλίτερα από τήν νύκτα.

Η έξάντλησις είχε παρέλθει, υπό τό βάλσαμον του ύπνου.

Εξήλθες μέλ: και γάλα, κατ' τήν προειννή συνή-θειάν της.

Εξηλωμένη έπί του άνακλιντρον, εις ένα θα-λαμον γειτονικόν, με το παράθυρον άνοιχτόν, απολαμβάνουσα τό θέαμα ελίου καπνού από τον ουρανόν και ελίου πρασίον από τον κήπον, άνε-λογίζετο τήν παρελθούσαν νύκτα μίαν από τάς ή-ραιότερας νύκτας της ζωής της.

Τώρα που έπλησίαζε τον θάνατον έπρόσεχε πε-ρισσότερον εις της ζωής τά θέληγτρα.

Ενεθυμίστο τήν στιγμήν, καθ' ήν συνήλθεν εκ της λευκοθύμιας και συνέλαβε τον Χάν να τήν φιλή, όποτε ο Εύραβη εισελθών της διέκοψε τάς ρεμβάσεις άναμνησείας.

— Δεσποίνε, είπεν ο δούλος, τήν στιγμήν αυτήν ήρχισε να σαρρή ή λάσ, δια τήν συνέλευσιν.

— Προσεκλήθη πλέον;
— Από της πρωίας. Καθ' ήν ώρον έκοιμήσο ά-

κόμη, σάλλυγγας άντήχησαν εις έλας τάς δούδας και τάς πλατείας, καλούσαι τον λαόν εις σύσκαφιν, δια τό ζήτημά σου.

— Τό ζήτημά μου λέγεις;
— Όχι, τό άνομαζόν όλοι, έπειδή πρόκειται ν' αποφασίσουν δια σέ.

— Και ποιος διατάζει να συγκάλεσουν τον λαόν.

— Δέν πιστεύω βέβαια ο Χάν άλλ' ο άρχιερεύς.

— Είπες διόλου τον αθέτην σου;

— Ηλθε πολύ πρωί εις τό άνάκτορον και ήρώ-τησε περί της ύγείας της δεσποίνης μου.

— Και κατόπιν;

— Επέστρεψεν εις τήν σκηνήν του. "Αν ή δε-σποίνά μου θέλη σπεύδω να τον ειδοποιήσω.

— Ίσως θελήσῃ να παρευρεθῇ εις τήν συνέ-λευσιν.

— Ηκούσα ότι του άπηγορεύθη.

— Και είνε αληθές... είπεν εισερχόμενος ο Χάν. "Ο άρχιερεύς μου διεμήνυσεν ότι προς τό συμφέρον του θρόνου και έμού, δέν είνε πρόπον να παρευρεθώ εις τήν συνέλευσιν.

— Και, σὺ, δηκόουσαι;

— Προς χάριν σου. "Αλλως τε δέν ήθελα ν' ά-κούσω με τά όπτά μου, όσα θά λευθού έκεί.

— "Αλλά θά μείνωμεν άνωπεράσπιστοι.

— Τί μας ενδιαφέρει; Η άπόφασίς μας έχει ληφθῇ πλέον.

— Ένθ' ο Χάν εισήρχετο εις τον θαλαμον της Γουδύ, ο άρχιερεύς Ίουκαμει άνήρχετο έπί άλλους βήματος, δια να έμιλήσῃ εις τον άνήσυχον και άνη-πόμονον λαόν.

(Ακολουθεί)

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ επί μέτρω, υπό πάσαν έποψιν άριστα, με τιμάς άνεπιδέκτους συναγωνισμού, και μέχρι δρ. 60. ΜΟΝΟΝ Ο ΣΑΜΠΡΑΚΟΣ, κάτω-θεν "Αρσακείου, κατασκευάζει και με δόσεις.

DIPLÔME D'HONNEUR 1907
ACADEMIE NATIONALE
DIPLÔME D'HONNEUR 1909

ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΤΣΙΛΥΒΑ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΙΣΙΝΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
Πλούτος ύφασμάτων "Αγγλικών και Γαλλικών τελευταίας έποχής.
120-ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ-120

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΑΙΖΕΤΕ 100,000
ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΛΗΡΩΣΙΣ: 29 ΙΟΥΝΙΟΥ, 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΚΑΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ
ΙΣΧΥΟΝ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

"Εν Μέγα Κέρδος...	έξ 100,000 Δραχμών
"Εν Κέρδος...	έξ 25,000 Δραχμών
"Εν Κέρδος...	έξ 10,000 Δραχμών
Τρία Κέρδη εκ 5,000...	έξ 15,000 Δραχμών
Πέντε Κέρδη εκ 1,000...	έξ 5,000 Δραχμών
411 Κέρδη εκ 100...	έξ 41,100 Δραχμών
578 Κέρδη εκ 50...	έξ 28,900 Δραχμών
"Εν όλω Κέρδη	225,000 Δραχμών

Γραμμάτια πωλούνται: Εις τά δημόσια ταμεία και λοιπάς δημοσίας αρχάς, εις τάς μονοπωλίαν και τά πρακτορεία των πηροροδρόμων, τους διαχειριστάς των ισχυον δια μίαν εκ των τριών τελευταίων κληρώσεων.

Διά πάσαν πληροφορίαν ή ζητήσιν γραμματίων άπευθυντέον εις τό Γραφείον του "Εθνικού Στόλου και των "Αρχαιοτήτων, "Υπουργείον Οικονομικών. Αθήνας.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΤΗΜΑΤΑΡΧΗΣ Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΕΘΕ

ΤΟ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ

Τό οινόπνευμα είνε άδολάβες και ή χρή-σις του έντελώς ακίνδυνος, άρκει να έχετε στό νοῦ σας, ότι τότε μόνον παίρνει φω-τιά όταν τό πλνσιάζετε άπ' ευθείας στην φωτιά. "Αν και μόνον αυτή ή συμβουλή θάάνει, μόλα ταῦτα καλόν είνε όλοι όδοι κάμνουν χρῆσιν του οινόπνευματος και πρό πάντων ή ύπνιόρετρις που είνε άπρό-σεχτες φυσικά να προσέχουν:

1ον. Να μή άφήνουν τούς τενεκέδες ή τά μπουκάλια με τό οινόπνευμα άδοῦλωτα γιατί αυτό άπορροφῇ τήν ύγρασίαν και-χάνει δύναμιν.

2ον. Για κανένα λόγο δέν πρέπει να ρί-χετε οινόπνευμα σε άναμμένη λάμπα, μα-γειρείο, καμινέτο κτλ. γιατί άλλοιώς μπο-ρεί ν' άνάψῃ τό οινόπνευμα που είνε μέσα στό δοχείο και τότε θά σπάσῃ τό δοχείο και θά χυθῇ επάνω σας άναμμένο. Τό ίδιο συμβαίνει και με τό πετρέλαιο.

3ον. Να έχετε τον νοῦν σας να γεμίζετε από τό πρωί τήν λάμπα, τό καμινέτο, τό μαγειρείο και όχι τήν στιγμήν που θά τ' ά-νάψετε. "Αν τυχόν και σβήθῇ τό οινόπνευμα, ένδοφ κάμνετε τήν δουλειάν σας, να σβύ-νετε τήν λάμπαν, τό καμινέτο ή τό μα-γειρείον να τ' άφήνετε να κρύνουν καλῶ και έπειτα να τά ξαναγεμίζετε, γιατί όταν είνε άκόμη πυρριμένα θά σίδηρα βγαίνουν μικρές φλογίτσες που δέν τάς βλέπει τό μάτι και άπ' αυτές πιάνει φωτιά τό οινό-πνευμα.

4ον. Αυτή ή τρέλλα, πώς άλλοιώς να τήν πούμε, τό να ρίχνετε για προσδάμνα στό κάρδουνα οινόπνευμα πρέπει να λείψῃ. Τά περισότερα δυστυχήματα ως τώρα άπ' αυτήν έγίναν.

5ον. Να μήν ξεχνάτε τον τενεκέ ή τό μπουκάλι με τό οινόπνευμα επάνω στό τζάκι. Ημπορεί τυχαίως να πάρῃ φωτιά ή ζεσταίνόμενον να ξεχυλίσῃ και να χυθῇ όπότεν πάλιν θ' άνάψῃ.

6ον. Μη γεμίζετε ξεχειλιστά τήν λάμπα, τό μαγειρείο, τό καμινέτο, τό οινόπνευμα όταν ζεσταθῇ φυσικῶς και τότε πιάνει φωτιά. Ν' άφήνετε πάντοτε ένα δάκτυλο.

7ον. Να προσέχετε καλῶ άφού γεμίζετε ό,τι έχετε να γεμίσετε να τό σκουπίσετε σφικτά σφικτά για να μή μένῃ άπ' έξω περιχυμένο οινόπνευμα.

(Εκ των Γραφείων της "Εταιρείας Οίνων και Οινόπνευμάτων)

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

PIERRE LOTI

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥ

Είνε μία μικρή ιστορία τήν οποίαν μου διηγήθη ο "Ιβ, ένα βράδυ που έπήγεν εις τό όρμον να ό-δηγήσῃ με τήν βάρκαν του, μίαν συνοδείαν καταδικών, εις τό μεγάλο άτμόπλοιον τό όποιον έφηνε δια τήν Νέαν Καλιφόρνιαν.

Μεταξύ αυτών ευρίσκετο ένας καταδικος πολύ ήλικιωμένος (έβδομηντα έτών τουλάχιστον) ο ό-ποιος έφερε μαζί του, τρυφερός ένα δυστυχι-μένο σπουγγίτη εις ένα μικρό κλουβί. "Ο "Ιβ διά να περάσῃ τήν ώραν του, ήρχισε συνομιλίαν με αυτόν τον γέρο καταδικόν, ο όποιος έφαινετο ότι δέν είχε άσχημην φυσιογνωμία, άλλ' ο ό-ποιος ήτο δεμένος με μίαν άλυσίδα εις έναν θέν βράνασον, σκάπτην, με μυατικά γυαλιά εις τήν λεπτήν χλωμήν του μύτην.

Γέρω αλήτης συλληφθείς πέμπτην ή έκτην φοράν δια κλοπήν, έλεγεν.

"Πως να κινή γιά να μη κλέψῃ κανείς, όταν άρχισῃ μία φορά—όταν δέν έχει εργασίαν, τίποτε —και όταν οι άνθρωποι δέν τον θέλουν πονηθέν; Πρέπει να φάγῃ δέν είνε έτσι; Η τε-λευταία μου καταδίκη ήταν από ένα σωκό πατά-τες που έπήρα εις έναν άγρον μαζί με τό καμυ-τσάκι μου άμαξά και μίαν κολοκύθαν. Δέν θά έμπορούσαν τάςτες, σεις έρωτά, να με άφίσουν να πεδύνω εις τήν Γαλλίαν, άντι να με στείλουν έκεί κάτω τόσο γέρος που είμαι;....

Και ευντυχέστατος που έβλεπεν ότι κάποιος έδε-χετο να τον άκούσῃ με συμπάθειαν, έδειξε, κατό-πιν εις τον "Ιβ τό πολυμιώτερον που κατείχεν εις τον κόσμον. Τό μικρό κλουβί και τον σπουγ-γίτη.

Τόν εξημερωμένον σπουγγίτην, που έγνώριζε τήν φωνήν του, και ο όποιος ένα χρόνον σχεδόν εις τήν φυλακήν έζησεν κοινωμάτων επάνω εις τον όμιον του. "Α! Δέν είχε επιτύχει άδικα τήν άδειαν να τον φέρῃ μαζί του εις τήν Νέαν Κα-λιφόρνιαν.

Κατόπιν έρευσθήν να του κάμῃ ένα κατάλλη-λον κλουβί δια τό ταξείδι. Να προμηθευθῇ έύ-λον ολίγον παλιόν σόρια και ολίγον πράσινον χρώμα δια να βάγῃ τό όλον και να τό κάμῃ ώ-ραϊον.

"Εδω ένθυμίσαι, κατὰ λέξιν, αυτές τάς λέξεις του "Ιβ.

— Δυστυχισμένε σπουγγίτη. Είχες δια να φάγῃ εις τό κλουβί του ένα κομμάτι από αυτό τό μαύρο ψωμί που δίδουν εις τάς φυλακάς. Καί ό-μως ήτο εύχρησιμότερος. Έπηδούσε όπως κάθε άλλο πουλί.

ΕΚ ΤΟΥ "ΨΥΧΙΚΟΥ

ΚΛΕΠΤΗΣ

(Ψυχολογική μελέτη)

Η Μαρία είχεν άποκοιμηθῇ, και είχεν έννοθῇ γλυκά τό προσώπί της με τό προσκεφάλαιον... "Ο σύζυγός της ήτο εις τήν λέσχην και τό έγνώ-ριζα καλῶ... Καίρως ήτο να φύγῃ... "Ερριφα τελευταίον βλέμμα έπί της μικρῆς τραπέζης ή ό-ποία εβρισκετο παρά τήν κλινήν της... και έπί της όποίας έκειτο τό δακτυλίδιον και τά βραχιό-λια της... Δέν έφυγα άκόμη... "Εμαχόμην οί θύες με τον έαυτόν μου. Να κλέψῃ — έγώ, όστις δέν είχα δοκιμάσει εις τήν ζωήν μου καμμίαν κη-λίδα και περί τό όποίου έλεγαν όλοι: Να ένας σωστός άνθρωπος!...

— Έκτύπησε, προς τήν Μαρίαν. "Τό ώραίο προσώ-παι της μου εξαμνηστούσαν εις τον ύπνον... "Α-γάπη μου! αυτή τίποτε δέν προσηνάνετο.

— Τελείωσε λοιπόν γρήγορα, έ,τι, έσκέψης μου έ-λεγε κάποιος μυστική φωνή, μη βραδύνῃς!...

"Όλα τά έληρησεν και φιλοτιμία και αξιο-πρέπειαν και όσα έλεγαν οί ένοχοι δι' έμέ και... έλεεφα!...

Μάλιστα έγώ... κλέπτῃς!!!

— Ηκούσα τον κρότον άμάξης.

— "Θά είνε ο άνδρας της; έσκέψην.

— Προτιμώτερον να μνησθῇ ένα άνθος, παρά να θέσῃ τήν όραν του κάτω από τό μικροσκοπίον.

— "Οσκά Ουαϊλδ

— Δέν υπάρχουν καλοί ή κακοί οίνοί. Η Τύχη που δέν προειδοποιεί, διότι είνε πολύ σοφή, ή πολύ σκληρά.

Μερικῶς ώρας ύστερα, ότε έπλησίασαμεν εις τό μεγάλο πλοϊον και οι καταδικοι ήρχισαν να επιβιβάζονται δια τό μακρυνό ταξείδι, ο "Ιβ ο όποιος είχε λησμονήσει αυτόν τον γέρον, ξανα-πέρασε τυχαίως από κοντά του.

— Σταθείτε, πάρετε τό σεις που είπεν δίδων εις αυτόν τό μικρό κλουβί του. Σας τό δίδω. είμ-πορεί να σας χρησιμεύσῃ σε κάτι τι, να σας εύ-χαρισήσῃ..."

— "Οχι βεβαίως, άπήντησεν ο "Ιβ. "Απεινάντια, πρέπει να τό πάρετε μαζί σας. Αυτό θά είναι ο μικρός σας σύντροφος έκεί κάτω.

— "Ω! επανέλαβεν ο γέρος, δέν είνε πλέον μέσα. Δέν τό εξέστρεψε λοιπόν; Δέν είναι πλέον... Και δύο δάκρυα άνεκφράστου δυστυχίας έκκλιναν εις τά μάγουλά του.

Εις μίαν κίνησιν τής βάρκας, ή πόρτα του κλουβιού άνοιξε, ο σπουγγίτης έφοβήθηκε, επέ-ταξε, και άμέσως έπες εις τήν θάλασσαν εξ αι-τίας της κομμένης φτερούγας του.

"Α! τί στιγμή φοβικής λύτης!

Να τό βλέπῃ να άγονίζεται να πεθαίνῃ μέσα εις τό τυχῖ αῖμα που άφηνε τό πλοϊον χωρίς να είμπορῇ να κινή τίποτε γι' αυτό.

Κατ' αρχάς με ένα φυσικότατον κίνημα, ήθε-λῃς να φωνάξῃ, να ζητήσῃ βοήθειαν, ν' απο-τανθῇ και εις αυτόν τον "Ιβ, να τον έκτελήσῃ... "Ομῃ ή όποία έσταμάτισε με τήν σκέψιν με τήν συναίσθησιν της προσωπικής του ταπεινώ-σεως.

"Ενας άθλιος γέρος σάν αυτόν! Πούδ θά έλυ-πέιτο τον σπουγγίτην του, ποίός θά ήθελε να άκούσῃ τήν παρακλησίαν του; Μήπως ήμπορούσε να του περάσῃ από τό μυαλό ότι θά έσταματοῦ-σαν τό πλοϊον για να πιάσουν έναν σπουγγίτην που έντιγστο—ένα δυστυχισμένο πουλί ενός κα-τάδικου; Τί όνειρο παράλογον!

— "Εμεινε λοιπόν σιωπηλός εις τήν θέσιν του, βλέπων ν' άπομακρύνεται έπί του άφροῦ της θάλασσης τό μικρό στατί σώμα που ήγωνίζετο πάντοτε.

Τότε ήσθάνθη τον έαυτόν του μόνον όσον ού-δέποτε άλλοτε και χονδρά δάκρυα, δάκρυα ύπερ-τάτης άπελπισίας του έβρεξαν τό πρόσωπον—ένθ' ο νέος κύριος με τό γυαλί που ήτο δεμέ-νος μαζί του, έγελούσε που έβλεπεν έναν γέροντα να κλαίῃ.

Τώρα που τό πουλί δέν ύπήρχε πλέον δέν ήθελε να χρυσήσῃ αυτό τό κλουβί που κατε-...

— "Ερριφα βασικά στος ήμους τό έπανοφόρι μου, έβασα εις τήν μετά έκπληξης παρατηρούσαν με θαλαμηπόλον άργυρά τινι κομμάτια και έπή-δρα τήν καλά.

— "Αιολά, όδός... γρήγορα.

Μου έβάνετο ότι ή άμαξα έπρόκειτο πολύ άργά. "Εφανταζόμην ότι πρόκειτο με κυνηγόν. Είς τά ότα μου έκούρονόμην α! λέξεις: Κλέπτῃς, κλέπτῃς. Πιάστε τον κλέπτην!!!

"Επί τελούς έφθασά εις τήν σκηνήν μου. Έκλεισα τό θυρμάτιόν μου με τό κλειδί, γύρισα από δύο φορές και έπες να κοιμηθῃ. "Αλλ' άδυνατήν. "Ο ύπνος με άπέφυγε. Η φυσιολογία μου δέν ένδοταζε.

— "Κλέπτῃς, κλέπτῃς" μου έβάνετο ότι λέγουν όσα ήσαν γύρω μου.

— "Θέ μου γρήγορα θά έμμερόσω!...

Τό όρλόγιον εκτύπησε τήν δεκάτην. Η άπόφα-σις μου έσπρινε τήν κεφαλήν. Θά τά θυμολογήσω γρήγορα όλα και θά έπαυθῃ τήν κλονέσθισαν ήσυχίαν μου, με πάσαν προσπάθειαν.

— Ν-να!... θά ύπάγῃ άμέσως προς αὐτήν (ή άνδρας της) να είνε τώρα εις τήν άπρεσίαν και θά της έπιστρέψῃ τό φιλέ που είχα κλέψῃ.

(Κραυγάζοντα) Ρωσάιες!

Δ. Π. Στσανόπουλος

— Προτιμώτερον να μνησθῇ ένα άνθος, παρά να θέσῃ τήν όραν του κάτω από τό μικροσκοπίον.

— "Οσκά Ουαϊλδ

— Δέν υπάρχουν καλοί ή κακοί οίνοί. Η Τύχη που δέν προειδοποιεί, διότι είνε πολύ σοφή, ή πολύ σκληρά.

— "Οσκά Ουαϊλδ

— Δέν υπάρχουν καλοί ή κακοί οίνοί. Η Τύχη που δέν προειδοποιεί, διότι είνε πολύ σοφή, ή πολύ σκληρά.

— "Οσκά Ουαϊλδ

σκέασε με τώσην φροντίδα δια τον μικρόν πεθα- μένον σπουγγίτην.

Τό έτεiene πάντοτε εις τον γενναϊον ναυτικόν ο όποιος εδέχθη να άκούσῃ τήν ιστορίαν του, έπι-θυμῶν να του άφίσῃ αυτό τό δαρδον, προτού να φύγῃ δια τό μακρυνόν και τελευταίον ταξείδι.

Και ο "Ιβ λυπημένος εδέχθη αυτό τό δαρδον, τό άδειο σπινάκι δια να μη λυπήσῃ περισότερον τον γέρον έγκαταλειμμένον, και να μη φανῇ ότι δέν κατεδέχτο αυτό τό πράγμα που του έκόστιζε τώσην εργασίαν.

"Ητο βράδυ, πολύ άργά, και έπρόκειτο να ύπάγῃ να κοιμηθῇ. "Εγώ ο όποιος εις τήν ζωήν μου είδα χωρίς πολύ να με συγκινήσουν, μεγά- λας λύπας, δράματα, φόνους, ήσθάνθη με έκ-πληξιν μου ότι αυτή ή γεροντική λύπη, μου έσχίσε τήν καρδιά, και έφθανε μέχρι του σημείου να τα-ράξῃ τον ύπνον μου.

— "Εάν ύπληχε μέσον είτα, να του στείλω έν άλλο..."

— Ναί, άπήντησεν ο "Ιβ, τό έσκέψην και έγώ. Να αγοράσω εις ένα πτηνοπώλην ένα ώραϊον πουλί, και να του τό πάγω αῖριον μαζί με τό κλουβί του, εάν ύπόσῃ άκόμη καιρός πρό της άναχωρήσεως. "Ολίγον δύσκολον. "Αλλως τε σεις μόνον θά είμπορούσατε να ύπάγῃτε εις τον όρμον αύριον τό πρωί, να αναβήτε εις τό πλοϊον δια να άναζητήσῃτε αυτόν τον γέρον, του όποιου ούτε τό όνομα είξεύρω. Μόνον θά τό εύρουν αυτό άρετά γέλοιον.

— Ναί πράγματι. "Οτι θά τό εύρουν γελούν δέν ύπόσῃ καμμία άμφιβολία. Και μία στιγμή εις τά βάθη του έαυτού μου διεσκέδαζε με αυτήν τήν ιδέα. γελών με έκεινο τό έσωτερικό γέλοιον, τό όποιον φαίνεται εις τήν επιφανείαν λύπη.

— "Εν τούτοις δέν έξετέλεσα τό σχέδιον.

Τήν επάριον όταν έξυπνήσῃ ή πρώτη μου πε-ραστική έντύπωση μου έφάνη παιδική και γελοία. Αυτή ή λύπη δέν ήτο βεβαίως λύπη τήν όποιαν ένα παιγνίδιον παρηγορεί.

Δυστυχισμένε γέρο, μόνε στον κόσμο! Τό καλ-λίτερον παραδείσιον πτηνόν δέν θά άνεπλήρουν εις αυτόν, τον ταπεινόν στατί σπουγγίτην που άνεκτύχθη με τό ψωμί της φυλακής και ο όποιος ήξευρε να έξεγείρῃ τάς πλέον γλυκύτας θωπιείας και τά δάκρυα, εις τά βάθη της σκληρῆς και μι-σοσημαμένης καρδιάς του...

(Εκ τού Γαλλικού)

ΡΑΦ. ΡΑΦ.

ΜΑΤΙΑ ΓΑΛΑΝΑ

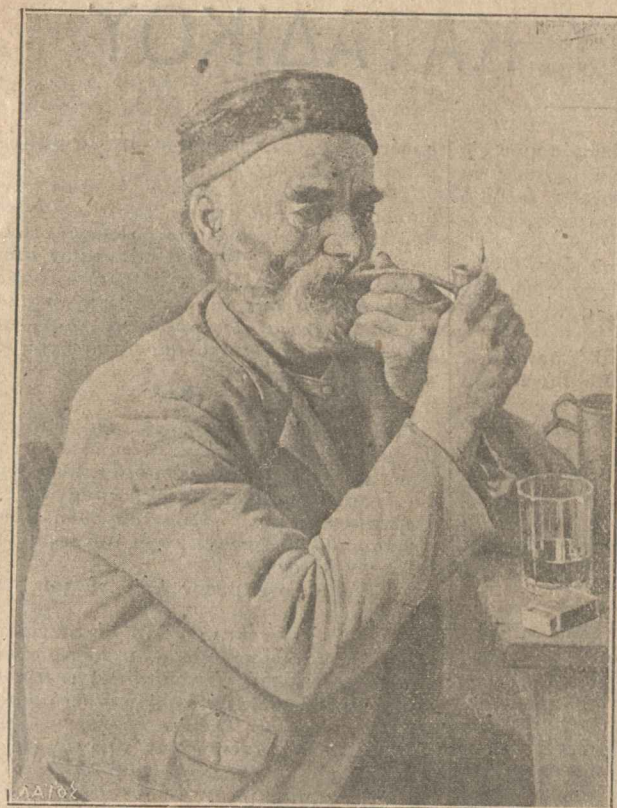
...Κι όγάνησα τό μεγάλα σου γαλάνα μάτια, τά υπερόπνια, που καθορρίζουν τον ουρανόν ολόκληρο, τά μάτια σου, τήν μυστηριώδη σπη-λίαν με τά καθάρια νερά που μία απείραντη γαλήνη πλανέται.

Τιούς διαβάτης περσιτικός άντίκρυσε και δέν στάμάτισε να ιδῇ τό υπέροχο βάθος της απύθμε- νος αυτής λίμνης, των γαλιάνων σου ματιών;... Κοί ποίος διαβάτης παύρεσε να κοιμηθῇ και δέν έπες ότ' άπιστα, στα προσδοκία αυτά ολο- γαλάνα νερά;

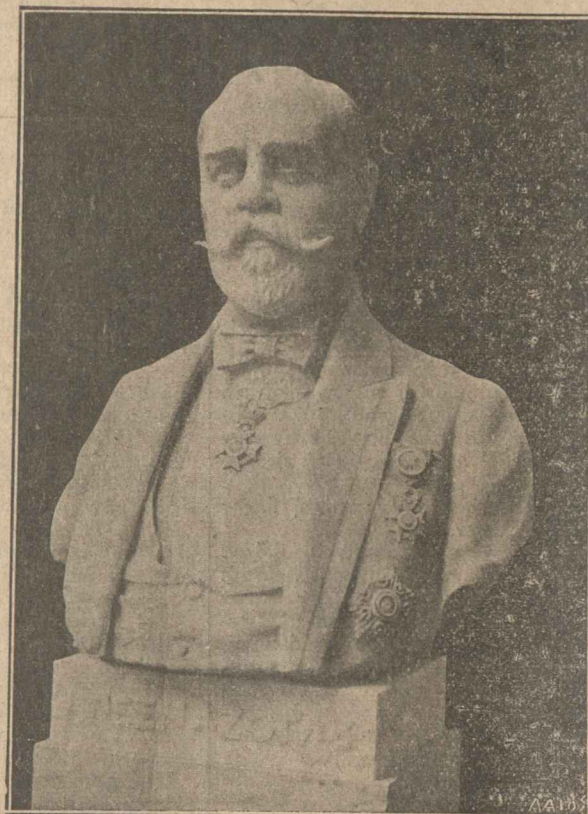
— "Α, τά μάτια σου, τά μάτια σου!...

... Πως θαθέλα στην λίμνη αυτή, στην λίμνη αυτή τή γαλήνη μυστηρίου, να πνιγοῦμαι!... Να έμεινα έκεί για πάντα!... Να θάνατος έλκετός, όνειρεμένος, γλυκύτατος... Να

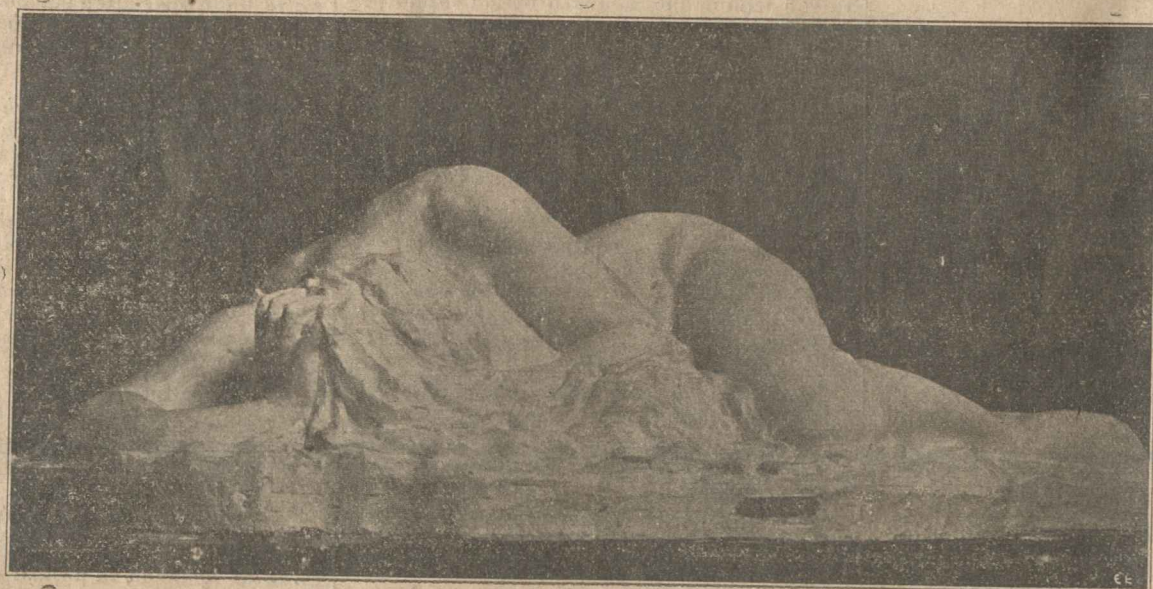
ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

«ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ» ελαιογραφ. κ. Ν. Βασιλέη.

«Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ» μαρμαρ. προτομή κ. Θ. Θυμοπούλου.

«ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ» γράμμα γύψινος κ. Ν. Γεωργιανή.

ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Ο ΦΑΡΟΣ

Πάνο 'ς ένα νησίαι,
που κύματα τὸ δέρονον,
φάρος εἶναι στημένος
καὶ λάμπει ἐπὶ νυχτιά.

Καὶ δὴν ἀγοριμένη
ἡ θάλασσα μουγκρίζει
καὶ δὴν γλυκοφλοισβίζει
φωτᾷς ἐπὶ σκοτεινιά.

Μέσα στὴ τραχημία
ὁ ναυτὴς δὴν βλέπει
ἐπὶ κύματ' αὐτὸ βράχο
τὸ φῶς του νὰ σκορπᾷ.

Χουφτιάζει τὸ τιμόνι
μὲ θάρρος καὶ ἡ ἐλπίδα
καὶ μὲς τὴν καταγίδα
τὸ πλοῖό του περὶ

Ἀθήναι Ἀφρισμένο Κύμα

«ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ» ελαιογραφία κ. Ν. Ἀλεξοπούλου.

Η ΕΞΧΑΣΜΕΝΗ ΒΑΡΚΟΥΛΑ

Σὲ μιὰ ἀκρῇ, στ' ἀκρογιαλὴ
μιὰ βαρκούλα ἐσχασμένη
δῶθε καὶ τὴν πᾶσι τὸ κύμα
καὶ στοὺς βράχους τὴν κυτᾷ.

Οὐτε ναύτη, οὐτε πανάκι
ἡ βαρκούλα ποῖα δὲν ἔχει,
μόν' ἀδιάκοπα τὴν βρέχει
τ' ἄγριο κύμα καὶ τὴν σπᾷ.

Μὲς τοῦ κόσμου τ' ἀκρογιαλῇ
ἡ καρδιά μου ἐσχασμένη,
μὲ τὸν πόνο παραδέρνει,
μὲ τὴ μαύρη λησμονιά.

Οὐτε ἀγάπη, οὐτε γέλιο.
Ὡ, καρδιά μου ποῖα δὲν ἔχεις
μόν' μὲ δάκρυα πάντα βρέχεις
τὴ σκληρῇ του ἀπονία!

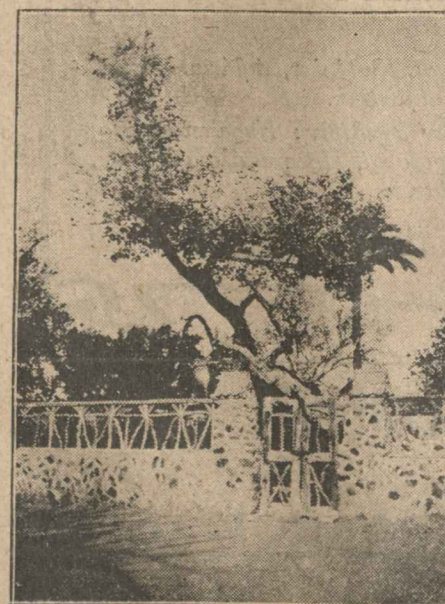
Ἀθήναι ΧΕΙΡΑΤΕΤΗΜΕΝΗ

ΑΙ ΕΠΙΤΥΧΟΥΣΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

ΚΑ ΑΙΜΙΛΙΑ Μ. ΠΡΕΒΕΛΑΚΗ
ἡ ἐπιτυχούσα διὰ τοῦ δημιουργισμοῦ
ἐν Ρεθύμνῃ Κρήτης
(Φωτογρ. τοῦ σπουδ. κ. Γ. Μαρμαρίνη
σταλεία ἀπὸ τοῦ κ. Αντ. Κ. Γεωργιανή)

— Νεότης! Τίποτε δὲν εἶναι ὅπως αὐτὴ. Εἶναι
ἀνοησία νὰ γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀμαθείας τῶν
νέων. Οἱ μόνοι ἀνθρώποι τῶν ἀποίων ἀκούω τὴν
γνώμην μὲ σεβασμὸν, εἶπε οἱ νεώτεροί μου. Φαίνον-
ται ὡς πρωτοσοφία. Ἡ ζωὴ ἀπεκάλυψε εἰς αὐ-
τοὺς τὸ τελευτᾶν τῆς θαύμα. Ὅσκαρ Οὐαϊλδ

ΤΟ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΔΕΝΔΡΟΝ
ὑπὸ τὸ ὅποιον, κατὰ τὴν παράδοσιν,
ἀνεπαύθη ἡ Παναγία
(Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ κ. Θ. Νικολοπούλου καὶ Κωίον)

ΔΙΞ ΒΥΛΑ ΚΟΝΙΑΛΗ
ἡ ἐπιτυχούσα ἐν Λεβαδείᾳ
(Φωτ. ἐξωστ. κ. Γ. Ι. Πρεβεζάνου)

— Δὲν εἶμαι πολὺ βέβαιος, δὲ γνωρίζω ἀκριβῶς
τί σημαίνει ἀπαισιοδοξία. Ὅ, τι ὅμως γνωρίζω εἶναι
δὲν ἡμετέροιο νὰ ἐνοήσω τὴν ζωὴν χωρὶς πολλὴν
ἀγάπην, οὐτε χωρὶς πολλὴν ἀγάπην δύναμιν νὰ ζήσω.
Ἡ ζωὴ εἶναι ἀγάπη καὶ ὅχι γεωμετρικὴ φιλοσοφία,
ἀδιάφορον τί εἶναι ἡ μέλλουσα ζωὴ.

Ὅσκαρ Οὐαϊλδ

— Τὸ λησμονεῖν, εἶναι τὸ μυστικὸν τῆς ζωῆς.
(oublier, oublier, c'est le secret de vivre).

Δαμαρτίνος

— Ὅσοι ἐμβριθέστερον σκέπτεται ὁ νοῦς τόσοι
ὀλιγότερον λαλεῖ ἡ γλῶσσα. Καὶ ὅσοι προσεκτικώτε-
ρον ἐξετάζουσιν τὰ πράγματα τόσοι δυσκολώτερον ἐκ-
φέρουσιν γνώμην.

Παροιμία

ΔΙΞ ΑΜΑΛΙΑ ΗΛΙΑΔΟΥ
ἡ ἐπιτυχούσα ἐν Γυνθείᾳ

(Φωτογρ. κ. Σ. Ι. Ἀδαμοπούλου)

Εἰς τὴν φωτογρ. ταύτην εἶναι μὲ τὸ ἐγγύριον
ἐνδύμα, τὸ ὁποῖον ἐφόρεσεν ἐπὶ τῆς. Ἡ Δίς
Ἡλιάδου, ὡς ἀνηγγελάμεν, ἠεραβωνίσθη.

ΤΥΠΟΣ ΠΕΔΙΝΗΣ ΘΕΣΣΑΛΗΣ
μὲ τὸ ἐγγύριον ἐνδύμα
(Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ κ. Γ. Κ. Μοραίτη)

ΤΥΠΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΤΗΣ ΚΥΜΗΣ
μὲ τὸ ἐγγύριον ἐνδύμα
(Ἐστὴν ἐκ Κύμης ἀπὸ τοῦ κ. Γ. Καλὴ Λάτση)

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΑΡΓΟΣ.—Ο Γυμναστής. Σύλλογος, δι' αξιοπρέπειαν εργασίας των μελών του, απέκτησαν όλα τ' απαιτούμενα προς σύστασιν ενός πλήρους Γυμναστηρίου, εις το υπό του Δημάρχου κ. Καρατζά παραχωρηθέν γήπεδον.

Σ. Παν-ς

ΠΥΡΓΟΣ.—Η προχθεσινή αυτοκτονία, μιας κόρης, δι' έρωτικούς λόγους και ή απόπειρα άλλης, διότι την έκκακοποίησαν ή μητρίαν της, δεικνύουν φανερά, ότι αι επαρχίαι ακολουθούν, κατά βήμα, τας Αθήνας.

ΛΑΡΙΣΣΑ.—Η κοινωνία μας δεν έφύλαξε εφέτος την πρωτοκαθίαν, διότι αι πλείους οικογένειαι ακολουθούσαι τον περιγρημον... πολιτισμόν, αποφεύγουν τας παλαιάς αυτάς διασκεδάσεις. Έρρημα σχεδόν έπικρατεί τας εξοχάς της Λαρίσσης. Ο τραγικός θάνατος, ο γεμίζων άλλοτε την φύσιν μελιτογόγγυον αλληγοράτων εξέλιπεν ήδη. Τι πλέον σάς ενθυμίζει τον Πάνα;

ΧΑΛΚΙΣ.—Απολαυστική υπήρξε ή έκδρομή μαθητών του Γυμνασίου εις Έρετρειον, υπό την οδηγίαν του γυμνασιάρχου κ. Α. Παπαγεωργίου. Ο σκοπός της ήτο αρχαιολογικός, διά να λάβουν οι μαθηταί σαφή ιδέαν του αρχαίου θεάτρου και των ναών, περί των οποίων έδιδασκεν επί τόπου, μετά σαχηγίας και καλλιτείας ο κ. Παπαγεωργίου. Έν από τα πολυτιμώτερα μαθήματα, διά τους Έλληνες είναι βεβαίως ή έπισκεψις των αρχαίων τόπων και μνημείων και ή ακρόασις της σχετικής διδασκαλίας. Αι έντοπώσεις περί του θανάτου παρελθόντος δεν εξαλείφονται τότε εύκολως.

N. Βλασσόπουλος

ΡΕΘΥΜΝΟΣ (Κρήτης).—Έγένετο και ή λεμβοδρομία σήμερον τη 4 Μαΐου Κυριακήν περατωθέντων των άθλων. Περί ώραν 11 π. μ. τρεις όμάδες επί λέξει, μία εκ χωροφυλάκων, έτέρα εκ πολιτών, και άλλη εκ μαθητών έλαβον μέρος εις το άθλον τουτου, ελθούσης πρώτης της των χωροφυλάκων β' της των πολιτών και γ' της των μαθητών. Καί ουτω έληγον οι άθλων μετά την λαμπράν έπιτεχίαν, θα έπαναληφθούν δε και κατά το επόμενον έτος.

—Περί ώραν 2 περίπου μ. μ. σεισμική δόνησις διαρκέσασα περί τα 12' άρκατά ισχυρά συνετάραξε την πόλιν μας. Κατά τον τηλεγράφων το αυτό έγένετο και εις τας τρεις πόλεις της νήσου μας.

Αντ. Κ. Γεω...

ΑΡΤΑ.—Συγχληνικόν πολύ υπήρξε το μνημόσυνον το τελεσθέν την 3 Μαΐου, ύπερ της μνήμης των πεσόντων, κατά την μάχην του Γουμπόβου. Παραρρέθησαν αι αρχαί και τα σχολεία, εξεφώνησαν δε έμπνευσμένους λόγους ο κ. Χέλμης, δήμαρχος και ο κ. Μάρμας, κατήγηγής. Πόσον πικράν δι' ήμας σήμερον το μνημόσυνον άνδρείων, οι έποιοι έπεσαν εις ένα πόλεμον, όπως ο του 97.

M. X. T.

(ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οι αποστέλλοντες εκ των επαρχιών «Μικράς Άνταποκρίσεις» να μη γράφουν περισσότερα των άνωτέρω, διότι θα εινε δύσκολον να δημοσιευθούν).

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

(25 ΛΕΠΤΑ Ο ΣΤΙΚΟΣ)

Εις την στήλην ταύτην δύναται έκαστος να καταχωρή έρωτήματα, άπαντήσεις, ποιήματα, προσωπικά, άλλα δημοσιεύματα και έν γένει ό, τι θέλει, ν άπευθύνη προς άλλους αναγνώστας, άνωκλειών

εις τα δημοσιεύματά του το άνωτέρω αντίτυπον. Τα στελλόμενα υποβάλλονται εις τήν Έγκρισιν τοφ φύλλον, ως έπίσης και τα ψευδώνυμα.

Απάντησις εις Δόγην.—Την ώραν κατά την οποίαν ο νυμφεύσις, θα τούχη τα γλυκά του γάμου του, θα τον τούχη ή πίκρα και ή μεταμέλεια. Αλλά θα εινε πλέον άσχημόν, και τότε μόνον θα εύτοχισεν, όταν ή αύτός άποθάνη, ή ο θάνατος την σύζυγον του συζευχθή.—Τότε μόνον τότε.

Κάϊρον

Α. Ζαφ.—

Αόχημον Ήπειρώτιδαν, εις Άρταν. Μ' άρέσκει και μ' ένθουσις, φίλτατε Άρτινή, πλην φρίγην την άγάπην σου μιν εν' προσοσμήν ή πείρα μ' έχει άπιστον, κι' ίσως να σ' άδικώ, μα από φόβον! άγαπίο μόνον... ιδανικό.

Ηρακλής Τοξότης

Έγκαίνια Ναού.—Την πασιδ. Κνωσικήν έτελεσθησαν μεγαλοπρεπώς τα έγκαίνια του ιερού ναού της Άναστασίας χοροστατούντος του Σ. Έπισκόπου κ. Αθανασίου και παρισταμένου πολλού πλήθους.

Σύρος

Αϊόλος

Ο κ. Ανδρ. Παταϊοάννου εκ Μεγάλου Χωρίου (Έβρουτίας), μαθητής Γυμνασίου, ανταλλάσσει cartes postales με πάντα. Χαιρετά δε όλους τους έν τη «Ελλάδι» Λαμείς.

Ο κ. Άριστ. Κοντοβουνήσιος εκ Ξυλοκάστρου ανταλλάσσει κίον- ποστά (ιδίως καλλονάς).

Τους Ξητούντας δι' έπιστολών, την διεύθυνσιν της «Φιλολογίας» «Ελληνοπούλας» πληροφοροῦν γενικώς, διότι δεν εινε δυνατόν να γράψωμεν, ότι εινε: «Δα Κλεοστράν Γ. Φίλιππα», εις Λευκάδα.

ΚΙΝΗΣΙΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ της Α. Β. Γ. του Διαδόχου δίδεται το προσέχες Δάββατον 17 Μαΐου καλλιτεχνική έσπερις υπό του φοιτητικού Συλλόγου ο «Βύρων» τη συμπράξει της Στρατιωτικής Λέσχης και του Συλλόγου της έπλομειχίας ύπερ του ταμείου της Έθνικής μας Αμύνης, με πρόγραμμα έκλεκτόν. εις το θέατρον Άρνάων. Η καλλιτεχνίς δις Μελοποι. Κολυβά ευγενούς συμπράττουσα θα πρωταγωνιστήση εις το δράμα του Brieux

ή «Κούνα» καθώς και ο κ. Α. Μάρκελλος, εις δε την κομωδίαν ο κ. Γ. Άλεξίου, επαναλαμβάνον και τας απομνημύσεις των πολιτικών και των καλλιτεχνών. Η μουσική της Φρουράς θα παιανίζει κατά τα διαλείμματα. Εισιτήρια πωλούνται εις το Ταχυροπωλάτειον του κ. Δαλακούν και εις το Βασ. περίπτερον (δός Σταδίου). Διά τους αξιοματικούς έγένετο έκπτώσις εις τας τιμάς των εισιτηρίων.

ΓΝΩΜΑΙ

Η Ήλινυτία και ο φθόνος, ως άδελφοί, μητέρα έχουν την καρδίαν.

Η Ήλινυτία, γεννάται εκ καρδίας υπερβολικός άγαπώσης.

Ο φθόνος, εκ καρδίας υπερβολικός μισούσης. (Περαιεής)

Εις την εποχήν μας οι άνθρωποι φαίνεται ότι έκαμψάνον την ζωήν ως έπιστήμη. Αλλ' όχι δεν εινε έπιστήμη, εινε, άπην μυστήριον. Το ιδεώδες της εινε ή άγάπη. Ο έσχατισμός της, ή αυτονομία.

Όσκαρ Ουάιλ

ΤΙΜΩΛΕΩΝ ΓΕΡΟΥΛΑΣ

Ο έν Πειραιά διανομείς της «Ελλάδος», εις τον όποτον δύναται ν' άπευθύνωνται οι συνδρομηταί, διά πάσαν άνωμάλιαν, περί την διανομήν του φύλλον.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΣ ΕΛΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΖΩΣΙΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 17-ΟΔΟΣ ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ-17

Κατασκευάζονται: Καταπέδες, Πολυθρόναι, Καθέδρες, Λιβάνα, Έσκαμπί-Πούφ, Σεβαί, Ταμπακέ, Παραβάν, Σουμινέδες.

Κόπτονται και τοποθετούνται όλων των σχεδίων: Παραπετάσματα, Κουρνούπια, Στόρια, Μουσικάδες, Κλωστορρομιά, Προσεκράλαια λούσου, στολισμοί Αίθουσών και πάν είδος ταπετσαρίας.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ, ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ, ΕΥΘΗΝΙΑ, ΤΑ ΜΟΝΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

11 ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ 11

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Α. ΡΟΚΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΤΜΗΜΑ Α'

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΚΗΛΗΣ

ΑΝΕΥ ΕΓΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Συμβουλαί δι' αλληλογραφίας. Διεύθυνσις: Θεραπευτικόν Ίνστιτούτον Άθηνών—Γερανίου 11.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΙ ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

II

Ο «Πειρασμός του Άγίου Άντωνίου» υπό του Σχολάρχου Ρόζα, μία εικών, πλήρης φρικιαστικής μεγαλοπρεπείας, παριστά τον δυστυχ ήρμητιν ήλμλ ήρριμένον και απειλούμενον υπό πλήθους τετραπόδων, σκτικνικών έπιδρομένων εινε ιδιαιτέρως άνάγκαστος.

Τάς πηγάς περί της ύπάρξεως των περιέργων αυτών τεράτων δίδει αυτή ετών ή Άποκάλυψις, ήτις γάμει: φοδερών και τρομακτικών περιγραφών τον ύπερ φύσιν ζώνον αυτών. Ο Ρόζα, βασιζόμενος επί των περιγραφών αυτών και των εξ αυτών μετέπειτα σχηματισθέντων εν τη εξέλιξει της εκφαιδύσεως των κλην παρελθόντων και δισηδαιμονιών, έκκλάρφους τοσοῦτον ισχυρός και μετά μεγίστης τέχνης τά τέρατα έκείνη, άτινα ή εξημενη φαντασία ενός χωρικού θα διεξέλας μόνον έν ώφρ νυκτός, μεταξύ των ταχέως φευγόντων έν τφ σφρζνφ όλων νεφών, φωτιζόμενων υπό του άργυροχλόμου φωτός της πονηράς εελήνης, ώστε αν και τά έργα αύτου εινε θύμια τα τέχνης, πολλοί ειπον ότι και δια τον καλλιτεχνικήν εκέλλον της άπαισίας κεφαλής της «Μεσοσύνης».

Μάτην προσέχει, έν τη εικόνι ταύτη, ο πεσών άσκητής ν' άντικρούση τον επικείμενον έλεον προτεινόν το σήμα της άνθρωπίνης άπολυτρώσεως, έμμενα πικρία μνην άναγνόν τον έγκρατος άναχωρητό, όστις άπαθών τον ήθονας και την ήρρην τφν άγχομένων έκζητεί την σωτήριαν της ψυχής εν τη έρήμω.

Αλλ' έν ή θέλησις του χακατήρος έπιβαλλομένη ισχύει εις την κατασκήνησιν των πνευματικών και ήθικων πύθον δύναται να κυριαρχήση και των της σκρής της φύσεως εηλαστή του Σατανά;

Τολμή να φρονί ότι άδυνατεί... Έκ των παρελθόντων και της ιστορίας γνωρίζομεν ότι οι άναχωρηταί, έρημίται, άσκηταί κλπ., οι προτιμώντες τα βάθεά έκείνη και άνήλια σπήλαια, εύχοντες μόνον εις τας έρημιάς και σκνύσεις νύκτας, έν οίς το πνύμα έρεμίζόμενον εκ της μονήσεως, στή, και σκνύσεως φρίσσονται θυμώδως εις την νοσταλγίαν των παρελθόντων και ζών με τας άναμνήσεις της ήθικης εύτυχίας των άθων ήμερων, οι άναχωρηταί και άσκηταί έκείνοι: πολλοί εις μέτρον του σκνύσεως έδερνον εισερχομένην βροδέω και έλαρρος έν τφ σπηλαίφ αυτών νύμφην τινα, παρόντην ήμνημον και ώρκαον, ήτινα ποτέ, ίσως, είχαν άπαντήση κατά τα νεκρικά αύτων έτη, φέρουσαν ως μόνον ένδυμα διαφανή λευκόν πέπλον όφ' έν το ύποροζίζον παρήθεν σόμα έφρικα κατά στιγμής υπό της έπιθυμίας και της σκέψεως της σαρκικής ήδονής.

Οι άναχωρηταί έκείνοι: πολλοί έκείνοι μελωδίας γλυκυτάτας, έδελπον πρό αυτών ήμνημούς γυναικας έρχομένης ή βακχίδας και υδαλίδας άσέμνους σκνύσεως και τούτας άλλας φαμαγορίδας, σκνυφρίδας τοσοῦτον λαμπράς και έπιθυμητάς, τοσοῦτον φρικιαστικάς διά το άπάχον των έγκοθμιών σόμα, ώστε κλειόντες τους οφθαλμούς ήδυπαθώς έτεινον την άγκυλήν προς τας γοήσσας μαγίσκας έκείνας γυναικας όπως άπολαύσωνι ό, τι μετά φρίκης πρό τινος έτι απέφευγον, ό, τι έζήτων ν' άπομακρύνωνιν αυτών... Αλλ' ή δαίμων, ή φύσις εινε σκληρά και άρέσκειται να δοκιμάζη...

Καθ' ήν στιγμήν ο άτυχής έρημίτης έκλειε τους βραχίονας νομίζων ότι έκράτει έντός αυτών την κόρην των όνειρων του και έπλησιάζε τά χειλήν επί της σταφάνης της κύμης της ήδουαθείας, ή νύμφη έξερπνίζετο αίσων και το κύπελλον απέμεν έντός των τρεπόντων δακτύλων του έπιθυμούντος άναχωρητοφ κενόν!

Ητο όνειρον και δελούδι...

Αλλ' ούχι! ήτο ο Σατανάς, όστις υπέβαλλεν εις πειρασμόν τους περιφρονούντας αυτών. Και ο Σατανάς όντος δεν ειναι ή μη αύτός ο άνθρωπος, αυτή ή σκρ αύτου, ήτις παρεμνημένη έρεμίζει: το υπό τών νοσηρίων ιδεών καταδεδημένον πνύμα καθεστώα αυτό παρκαχών άπεικονισμάτων έπιθυμητών.

Και ο David Teniers άπεικόνισε τους πειρασμούς του «Άγ. Άντωνίου». Εις την εικόνι έκείνην αυτών πλεονάζει ή προσέθεσις της νύκτας δια της πονηρίας μάλλον ή της φρίκης και του θούους. Έν αύτφ ε διαβολός προσφέρων κύπελλον οίνου, διασκεύει ύπεροδούλους να μεθύση τον μονάζοντα άγιον και καταστήση ούτω αυτόν ύποκαλειόν του. Αύτός όμως παρέρων τας του πονηρού προτάσεις έκζητεί την ήρμιαν του πνεύματος έν τη άναγνώσει της βίβλου, ήνπερ στήριζει επί της αληθείας του κύμρου. Επί του στομίου του σπηλαίου δι' ού εισέρχεται το γλυκό του ήλιου φός διακρίνεται πτηνόν

περιέρχον παρκαχών άσκόπως προς τά ένδον, έτοιμον να έκπαύση. Έκτός αύτου εύρηγεται και πλήθος έντόμων και μυδ κλπ., έν οίς ο δαίμων εύκόλως εισερχόμενος περιβάτι παντοστροφώς ν' άποσπάση τον κατανυκτικό πρό του εσταυρωμένου προσερχόμενον άναχωρητήν όπως έλεάζη διά των πικντοδυνάμων αυτου μέσων.

Του Ary Scheffer ή εικών «Τηροδς πειραζόμενος υπό του διαβόλου» δεν παρουσιάζει τί το έκτακτον έπίσης και του Χολμπερν «ο Χορός του θανάτου» το πρό της γυναικός έκείνης έρχόμενον καυχάζον σκελέθρον.

Η παρστάσις προσώπων τινός των δαίμονων δεν εινε εύκόλα. Διά την έπιτυχίαν αύτης χρειάζεταί όλκωτέρα φαντασία και περισσοτέρα έπίγνωση των πραγμάτων της ζωής. Ό εκ της φαντασίας δικτυωθής δαίμων δεν εινε αλήθης ή άνθρωπίνη ψυχή άνακισμένης μεταβολής: αύτη τι φράζον εξ αύτης ο εκ του ραλισμού και των κάτω βαθών της ζωής ελημμένος δαίμων εινε και ο αληθέστερος.

Ο Ary Scheffer διαγράφον το ιδιότυπον πρόσωπον του Σατανά άπέτυχεν επί τοσοῦτον ώστε ο παρκαχών αυτον ύποκαχόμενος μαχητήν μάλλον γυνόν και φροντα πτέρυγας. Ο «δαίμων» του Teniers όμοιάζει μάλλον άποστρατον στρατιώτην των χρόνων του Βουοναπάρτον ύπερμυζόντα εις τας συντρίψεις του την μάχην του Άουστερλιτς. Ο «δαίμων» του Σαλβατορ Ρόζα εινε άπίστεος κεφαλή μάλλον Μεσοσύνης, σόμα γελών παρέρων σκνύσεων γέλιου, έπιδεικνύον χάσμα μεταμεινόν όδόντων. Ο «Μη το φός φίλων» του Maffiato Fortuny έν τη εικόνι ο «Gounod συνθέτων των ήδονών» άπαθής ταλείος: αλλ' ο Baudry άπέτυχε ύμνησάς έν τη «Κοιμήσει» φίλο θεάσε έν τη θέσει του κακήν κακώς έκδοκόμενου έσχαφρόν, γρηαίν τον και άκακον έκπότην.

Πύργος Ήπειρώτης

ΓΝΩΜΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΟΡΣΕ

Συνεχίζομεν δημοσιεύοντας τας γνώμας επί του άνακινηθέντος ζητήματος του κορσε.

Ο ΚΟΡΣΕΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

Χιλιάδες θα ήρζομην και χιλιάς χαρής θα ήσθα νόμην αν ήχομο ή στήμη και ήν θα έκανε ή χοήσις του τυράννου κορσε. Το και έμ τοιλάσιον διαν απαλλάσσομαι αύτου αιδιόνομα, ως ο υλασιόμνος διαν άνακτι την έλευθερίαν του, αληθή ανακούφιαν και ύποδοτο δις καμμία άσπονησις εις κυρία δεν εινε ένθουσιασμένη με αυτην την τυραννικήν περίοριζην, αλλά τι ώρεται; η όλας τας πύσεις και πολλάς άσφνείας που έχομεν μεταπονομένην έφ' όσων ή παντοδύναμος όδο έκτενέρεται την ύπαοίν του. Τι να ειπω και έμ... όστάς... αϊται τον πειρασμόν πως θα τον άποφύγομεν;

Δις Χαρκλ. Παλαμάδα.

ΤΟ ΛΙΓΥΡΟ ΚΟΡΜΙ!

Θά έκτενέρεται ύποδοτο εις ήν άντιπόροπον του άσχημου φίλου να ειπφ όλο μόνον λόγια επί του άνακινηθέντος: όφ' ήμιν εκτενέως ζητήματος του κορσε.

Αν ήλιον να έξεύσω καια πόσον βλάτει αύτός εις τας κυρίας και δαμαρίδας: διότι ουτε γυαρός είμαι διά να το ήξεύρω ταυτικός με ουτε και κυρία για να το καταλάβω νόμος ήτοι. Προσέχεται έδο για μερικώς οι όσοι νομίζοντες ότι έμπερουν ν' εκτενέρον λιγυρό κορμι και δακτυλίνα μέση για τα δημοτικά ταυτοδία τη βοήθειά του κορσε να μεταχειρίζονται.

Ένόςιν λοιπον πάσχον όσοι και έκείνοι κύριοι φοροῦντες κορσε, νομίζω δις να κυρία διασέει να τον καταρήθουν: αλλ' οι όσοι να προσέχουν όσο!

Ο Σουδανάπαλας.

Η ΓΥΝΗ ΦΙΛΑΡΕΣΚΟΣ!

Εις την πρόοτιν σας περί καταρσίσεως του κορσε μεταξύ των άλλων είδον ότι προσέτιν την άσπασιν ενός αυλόγουν Έλληνοδον εναντίον του κορσε.

Αιά να καταρσθή φιλε μου ο κορσες πότε τιμώσις να γίνη ούλλογος άνδρον εναντίον του. Η γυνή, φθεί φιλόσοκος: άπορρεί άπορσώσεον ό, τι νομίζει δις προσέχει την άσπασήν ή τον άσπασμόν των άλλων και δη των άνδρων!

Οι έννοιολόγοι άς γάλλουν, εναντίον του κορσε, όσα δύναται: οδόςτοι σφραός θα ληφθούν εν' όνιν. Ο προσορισμός της γυναικός εινε να άρεσκη

και ό, τι μέσον καλλοπιστικόν νομίζει δις συντένει εις τοῦτο δεν το έγκαταλείπει εύκόλως.

Σας λέγω άνωτέρω ότι πρέπει να ανιστή ούλλογος άνδρον εναντίον του κορσε διότι είμαι βεβαίως ότι, αν ής ήμεις ή άκισότης των άνδρων άρχισή να θωρηχ ός άρσούκοις και ό, τι άλλο θέλει, έκείνας αϊτους φοροῦντες, αϊται άνευ των συμφορών των έννοιολόγων και των όδοντων του κ. Νέη θα σπεινουν να απαλλάξουν τον Κορσάριον αύτου άσπασία!

Γαργαλιάνος

Ε. ΰα

Η ΘΕΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΜΟΥ

Ίδοι και ή γνώμη μου περί του Κορσε. Ίμουν εναντίον του κορσε, αλλά δυστυχώς υπέπεσον εις την θείαν της μητρός μου, και τώρα τι να κύμιν ποδ δεν δύναμαι, να έξέλω άνευ αύτου. Σας βεβαίως όμωσ ότι θα καταρσώσω να τον πετάσω από την μύση μου, και άν γείνω ποτέ μητέρα και άσπασήον θυγατέρας και ζήσο, οδόςτοι να φαντασθήτε ότι θα φορέσουν κορσε τα κορίτσια μου.

Πύργος (Ήλεις)

Τούδα

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Ο. Ο. Π.—Πειραιά.—Ρωμαντικός, εύφής, τακτικός. Αν αι όφρα τον γεραιότερον εινε της συνήθους γραφής σας, σημαίνει ότι πρέπει να γίνεται σοβαρώτερος.

Ο γεωφολόγος

ΑΝΟΙΞΙΣ - ΜΑΗΣ

Γλυκοκομμάτι ή Άνοιξις στο διάνθιν της σπούρας Κί' ο Μάης ο ένδοξότατος: ούς της τομφοδής Κορίτσι γαλανόφθαλμο αϊτή, ποδ αϊτεί άκάμα Κί' αύτός μικρό, διόδορο και τροπαλό παιδί.

Χιλιόχομο, ήνόςτακτο σπράν έχει πλέξει. Και στή χρυσή την κόμη της σπρά της το φορέι. Κί' ένφ γλυκεία σάν άνερον της φάλλει κάθε λέξη. Για να ένσπρη ή ώμορφη παθήνα καρτερεί.

Μα έόργα ποδ τα λούλουδα ο Έρωτας προσβάλλει. Και με το τόδο τον έτοιμο να όλην προσπαθεί. Σπράν, σπράν ή Άνοιξις, και στή θεστήν άγκυλή. Το Μάη την διάνοχην όρμη για να σπρή.

Όπως το βέλος έφρη... κι' άνει να τύχη μόνο Έκείνο παίρνει και τους δύο με μια πληγή διατή. Γλυκοκομμάτι, σπρήνεται και με τον ίδιον πόνο. Φείδι ο Μάης την Άνοιξι κι' έκστη τον φείδι.

Άθηναι

Γεώργ. Ρώτας

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΘΕΛΑ

Ήθελα να σε σπρώξω με κνήμην να σ' άγκαλιάσω με άμπατη γλυκάα καθώς της λείκας σπρήνι τον κορμό ή σπρη, ή ήλην πούλιόκωα.

Ήθελα τα γυνά όσα τα μαλλιά στους ήμους σου άκασμένα να σκοντίσω με χάδια και με διόδοισα φέμα άμπατη μου πούλη, να σε μεθώ...

Και έτοι έκεί την ώρα τη χρυσή, σπράνεται του Μάη και τα λούλουδα του ήλιου έκείνος στο πόδι σου σκορπίση

Ήθελα ή καρδιά μου ή πταχή μαζί με τα δικά σου τα τραγούδια σάν άνερω, στα χεριά σου να σπρήν!...

Άρτέμιον

ΑΘΑΝ. Γ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Μαμά μου είστε προσέχτε πως μια κορμάτι έόργα φέρεται για τον καρ. Γιατί τώρα μου βάζετε ταξίς;

Έδο εινε ξεροδοξέον, παιδί μου: δεν εινε στεί μου.

Η οικόδ.—Βοι εύόργημεν, δεν σου έκτα χιλές φορς να μη βάνην νεο με' στο γάλα. Ο γαλατάς.—Αν εϊ θές να βάλω κωα μ' Ρε-οίνα ποχίς έξήγα ή άνα;

ΔΗΜΩΔΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗ
Η ΧΕΙΡΑΨΙΑ ΕΠΙΒΙΝΔΥΝΟΣ!

Καθημερινώς από πρωίας έως ότου πάλιν φανή ὁ και διὰ τὴν χειραψίαν ὅπως καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα πράγματα προδωρὶνὸς ὡσπερ τοῦ ἀνθρώπου ὕπνος, εἴτε εἰς τοὺς ὁρόμους εὐρεθόμεν, εἴτε εἰς τὴν οἰκίαν ἡμῶν, ὅα καίμην τὸς χειραψίας ὅσας ἡδέ-
λομεν ἔχει ἐπισκέψεις καὶ καθ' ὅσον συναντήσεις. Κατὰ δὲ τὰς
ἐορτὰς τὸ πρᾶγμα πλέον φθάνει εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης του.
τὸν εὐχὼν συνοδευσόμενον καὶ ἀπὸ μίαν χειραψίαν.
Ἀλλοίμονον δὲ εἰν συμβῇ νὰ ἦσθε Ἰπποκράτης, Ἰπποκράτης,
βουλευτὴς ἢ νὰ κατέχτετε ἑτερόν τι ὑψηλὸν ἀξίωμα,
πρὸ πάντων λυπούμαι τοὺς πολιτικούς καὶ τὰς γυ-
ναῖκας τὸν, κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, τὴν
ἡμέραν τῆς ἐπιτυχίας τὸν καὶ τὰ μετέωρα. Δὲν θὰ
φανῶ ὑπερβολικὸς εἰν εἰπὼν ὅτι τὰ δάκτυλα αὐτῶν
πληγνύονται ἀπὸ τὰ ἀμέτρητα χειροσφίγματα. Ἐάν
τύχη μάλιστα ἢ μία τῶν χειρῶν νὰ εἴνε λεπτοφυὲς,
ἢ δὲ ἄλλη Ἡράκλειος καὶ ὀγκώδης...οὐαὶ καὶ ἀλλοί-
μονον!!

O. K. K. M. KATSAZ

Τί δὲ νὰ εἴπῃ τις περὶ τῆς χειραψίας, κατὰ τὸ
θέρος, ὅτε λόγῳ τῆς ὑπερβολικῆς θερμότητος, μάλι-
στα δὲ κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Ἰουλίον ὅτε τὸ θερμ-
μετρον ἀνέρχεται εἰς 35° καὶ 36° βαθμούς, οἱ ἰδω-
τοποιοὶ ἀδένες ἐκκρίνουσι πλείστορον ἰδρῶτα καὶ
ἡ χεὶρ πληροῦται ἐκ τούτου τοῦ δυσάρεστου ἐκκρίμματος.

Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ ἔθιμον τῆς χειραψίας ὑπάρχει ἀπὸ τῆς ἀρ-
χαϊότητος «**Δεξιὰν δίδοναι καὶ πῖσιν λαμβάνειν**» (δίδω τὸν
λόγον μου) εἴνε συνώνυμα. Ἡ χειραψία ἐπίσης εἴνε καὶ τῆς
ὑποδοχῆς σημεῖον, δέχομαι καὶ δεξιούμαι, ἥτοι δίδω τὴν δεξιάν.
Δὲν ὑπάρχει ὅμως πανταχοῦ τὴν σήμερον ἡ χειραψία. Οἱ
Τούρκοι, φερ' εἰπεῖν, δὲν κάνουν χειραψίαν, ἀλλὰ προσκυνοῦσι.
Γνωστὸς δὲ τυγχάνει εἰς πάντας ὁ εἰδικὸς τῶν Τούρκων χαιρε-
τισμὸς «**Τεμενέ**». Δυνάμεθα νὰ ἐξαιρέσωμεν τούτου τοὺς εὐρω-
παίζοντας Τούρκους, οἵτινες ἀκολουθοῦσι τὴν χειραψίαν. Ἐπί-
σης καὶ εἰς τοὺς πλείστους Ἀσιατικούς λαοὺς δὲν ὑπάρχει ἡ
χειραψία ὅπου δὲ ὑπάρχει αὕτη εἴνε ἀναγκαία ὡς ἐκ τοῦ χει-
ροσφίγματος.
Ἡ χειραψία εἴνε καὶ ἐνδείξις φιλίας. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ μονο-
μαχοῦντες μετὰ τὴν μονομαχίαν δίδουν τὰς χεῖρας εἰς ἐνδείξιν
ὅτι ἐληξεν ἡ μεταξὺ τῶν διαφορά. Μάλιστα. Δὲν δύναται ὅμως
δὲ ἄλλων τινὸς τρόπον νὰ ἐκδηλωθῶν ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα;
ἔχουσιν ἀνάγκην χειραψίας;

Εἴνε γνωστὸν εἰς πάντας ὅτι αἱ χεῖρες εἴνε ὄργανα ἀνθρώ-
πινα, ὑποβαλλόμενα εἰς παντοίας καὶ πολλαπλὰς χρήσεις ἀπὸ
τῶν μᾶλλον ποικιλικῶν μέχρι τῶν μᾶλλον χυδαίων καὶ ρυπαρῶν.
Ἡ λειτουργία τῶν χειρῶν ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ἀνθρώπινου
ὀργάνου ἐξήρηται ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου ἢ βουλῆς κυρίως δὴνγεῖ
τὰς χεῖρας εἰς οἰανδήποτε πράξιν. Τὰς δὲ διὰ τῶν χειρῶν πράξεις
δύναται νὰ ὀδηγῇ ἢ βουλῆς ἐμπνεομένη ὑπὸ ἀγα-
θῶν παραστάσεων καὶ αἰσθημάτων καὶ βουλῆς χα-
λινάγουμένη ὑπὸ τῶν πλέον κτηνωδῶν ὁρμῶν τοῦ
ἀνθρώπινου κτήνους, καὶ οὕτως ἔχομεν χεῖρας Μόρου
ὀπλιζόμενας μὲ ἐγχειρίδιον πρὸς ἐκδικτικὴν παθῶν
καὶ χεῖρας Ἀδέρωφ πληρουμένης ἐκατομμυρίων διὰ
τὰ ἰδεῶδη τοῦ ἔθνους.

Ἀλλὰ ὑπάρχουσιν καὶ περιστάσεις, καθ' ὅς ἡ χεὶρ
καίτοι ὀδηγεῖται ὑπὸ τῆς ἀγαθωτέρας βουλῆς, ὅμως
ἐνδέχεται ν' ἀποβῇ μεγίστης βλάβης πρόξενος.
Ἡ χεὶρ ὡς ἀποδεικνύει ἡ ὑγιεινὴ, εἴνε μία ἐστία
βλαβερωτάτων μικροβίων. Ἐπομένως διὰ μίαν μικρο-
βιοφόρον χειραψίαν ἐνδέχεται νὰ λάβετε ἢ νὰ μετα-
φέρεται ἀδυνειδίτως εἰς τὸ στόμα, τοὺς ὀφθαλμούς,
κτλ. ἅπαντας τοὺς μικροοργανισμοὺς καὶ νὰ ἀπο-
κτῆσετε οὕτω πολλαπλὰς δερματικές, ὀφθαλμικές καὶ
ὁργανικὰς μολυσματικές νόσους, καταρροϊκὴν ὀφθαλμίαν, ψόραν,
ψωρίασιν, ἔκζεμα, τυφοειδῆ πυρετὸν καὶ ἅπαντα τὴν λοιπὴν
χορεϊάν τῶν νοσημάτων τῆς παθολογίας.

Μετὰ τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς θὰ ἐνεποιεῖ μέγιστον φῶδον
εἰς τοὺς ἀναγνώστας καὶ ἡ προτεινομένη χεὶρ θὰ ὑπελαμβάνετο
ἀσφαλῶς ὡς δολοφονικὸν ἐγχειρίδιον Μόρου, εἰν δὲν ἐλαμβάνοντο
μέτρα τινὰ κατὰ τῆς χειραψίας. Τὰ μέτρα ταῦτα εἴνε:
α.) Ἡ καθαριότης! ἀλλὰ διὰ τοῦτο μόνον ἡ θρησκεία τοῦ
Μωάμεθ προέβλεψε μὴ ἐπιτρέπουσα εἰς τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῆς νὰ
φάγωσιν εἰν δὲν πλύνωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν πρότερον.
β.) Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἔθιμου τῆς χειραψίας δι' ἄλλης
τινὸς πράξεως ἥττον ἐπιφύτου.
γ.) Ἡ ἐπιτέλεσις αὐτῆς διὰ χειροκτινῶν ἀπολυμασμένων
κατὰ τοὺς ὁρους τῆς ὑγιεινῆς.
Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ χειροσφίγματος ὁπότε διὰ τῶν
ἀσπαζομένων χειρῶν ἐπικαθύνται καὶ μεταδίδονται ἀπειράριθμοι
παθολογικοὶ μικροοργανισμοὶ ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, καὶ ἰδίως ὁ
τῆς φυματώσεως τοῦ Κόχ;!

KONET. M. KATSAZ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Εἴνε πλέον γνωστὸν, ὅτι τὸ τέλος τοῦ κόσμου δὲν
εἴνε ὅσον ἐγγὺς ὅσον ἐπίστευον οἱ θεολογοὶ τοῦ Α'.
αἰῶνος, καὶ τὸ τέλος τοῦτο δὲν θὰ εἴνε βεβαίως
καταστροφὴ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Θὰ λάβῃ χώρα διὰ τῆς γῆ-
ξεως μετὰ μυριάδας αἰώνων διὰ τὸ ἡμέτερον σύ-
στημα δὲν θὰ ἐπανορθῇ πλέον ἀρκούντως τὰς ἀπο-
λείας αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν γῆ θὰ ἔχῃ ἐξαντλήσει τὸν θη-
σαυρὸν τοῦ γεωγραφικοῦ ἡλίου. Ἀλλὰ πρὸ τῆς ἀτε-
λείας ταύτης τοῦ ἀνθρώπου τῶν πλανητῶν, ἡ ἀνθρω-
πότης θὰ φθάσῃ ἀρὰ γε εἰς τὴν τελειότητα τῆς ἐπι-
στήμης, ἥτις οὐδὲν ἄλλο εἴνε παρὰ ἡ δύναμις τοῦ
θεοῦ αὐτῶν τῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου, ἡ μὴ τῆς
γῆς; Ζήτημα ἀνεύθυν, μεταξὺ τῶν ἄλλων! Ἡ δὲ
παγώση αὐτῆς ποῖν εἴνε λυτὴ τὸ μέγα πρόβλημα τὸ
ὅπου τὴν θάνατον μέλλει νὰ θανατώσῃ; Ἀγνοοῦ-
μεν. Ἀλλὰ μετὰ τοῦ προφήτου τῆς Παύλου, πρὸς
τὸν ἀλλοπαλῆκα ἀλλοιόσεων, διεβλέπομεν τὸ ἰδεῶ-
δες καὶ δεχόμεθα διὰ τὸ ἰδεῶδες τοῦτο θὰ παραγα-
γοποιῇ μίαν ἡμέραν.
Διὰ μέσον τῶν νεφελῶν ἐν καταστάσει ἐμβρόχου,
διορθεῖν τοὺς νόμους τῆς ἀποδοῦ καὶ τῆς ζωῆς,
τὴν συνείδησιν τοῦ ὄντος, μεγαλυνομένην ἀκατα-
στατος καὶ τὸ δυνατόν φυσικῆς καταστάσεως, ἐν ἡ
πάντες θέλομεν εἶν ἐντὸς ἀπαράξεως μονίμου, τοῦ
θεοῦ, ὅπως ὁ ἀνασθιζομένη βλαστὴ τοῦ δένδρου ἐδ-
ρισκονται ἐντὸς τοῦ δένδρου, ὅπως αἱ μυριάδες τῶν
κυντῶν τοῦ ζῴου πλάσματος ἐκρίζονται ἐντὸς
αὐτοῦ, καταστάσεως, λέγω, ἐν ἡ τοῦ παντὸς ἡ ζωὴ
ἔσται πλήρης, καὶ ἐν ἡ τὰ ὑπάρχοντα ἅπαντα θ' ἀνα-
στήσωσιν ἐν τῇ βίᾳ τοῦ Θεοῦ, θὰ ἀνευφρανθῶσιν
ἐν αὐτῷ καὶ θὰ φάλλωσι τὸ αἶμα τῶν ἀλλήλων.
Κατὰ τὸν Renan MEMNON

ΕΙΚΟΝΑ
Εἴν' ἡ κινήσις τῆς ζωῆς
ἔχω διότις μου νόμους
Περὶ τῆς γῆς ἡ ἀνθρώπινη
τὸν βίον μου περὶ
Γιὰ τοὺς πολλοὺς εἴν' ἀνίμω
γὰ λόγους ἡ ἀλήθεια
Ἄν ἀγαπᾷ, ἡ ἄν μισῶ
δικό μου μουσικό.

ΑΛΒΑ

ΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ
ΙΘΑΚΗ

[Αὕτη δὲ γράμμη πανπεριττὴ
εἴν' αὐτῇ κατὰ τὸν ὅρον, αἱ δὲ
τ' ἀνέστη πρὸς ἡμᾶς ἡμεῖς
τηντὴν... Ὀδὸν 126.]

Ἰθάκη!...
Νησι τοῦ Ἰονίου εἴνε τὸ πρὸ λησμονημένο,
ἀν καὶ τὸ ἐνδοξότερον.
Εἴνε ὅπως βράχος ὁτὶ μέση τῆς θαλάσσης,
ἀλλὰ βράχος θαλασσινός, βράχος ποιητικὸς, βρά-
χος μὲ ἐνδοξο παρὰ τὸν. Ποιὸς δὲν ἀκούσε ποτὲ
περὶ Ἰθάκης; καὶ ποῦ ἐπῆγε κανεὶς καὶ νὰ μὴ
εὖρε ἐμπρὸς τὸν τοὺς ἀποίκους τῆς;
Καὶ ὅμως ἡ γεννέτιρα νῆσος τῶν πολυα-
ριθμῶν ἐν τῇ ἐξῇ Ἰθακησίων, δὲν ἔχει περι-
μετρον μεγαλιτέρων τῶν 88 σταδίων.
Τὰ βουνὰ τῆς εἴνε ἡψηλά, καὶ ἀπότομα φθά-
νουν ὡς τὴν θάλασσαν, γνωστότατα δὲ ἀπὸ τὴν
Ὀδύσειαν: τὸ Νήριον καὶ τὸ Νήιον.
Ἡ πρωτεύουσα, τὸ κοινὸς Βαθί, εἴνε κτισμένο
ἀμφιθεατρικῶς, στὸν ἀσφαλεστάτον τῶν λιμένων
τῶν Ὀμηρικῶν τοῦ Φόρκυος, τὸν ὅπου ὁ ποιη-
τὴς θαυμάσια περιγράφει στοὺς στίχους:
Ὀδὸς. Ν. 96.

Φόρκυος δὲ τις ἐστὶ λίμνη ἀλίου γένους
ἐν δὴμῳ Ἰθάκης, ἀπὸ δὲ προλήτες ἐν αὐτῇ
ἀνταὶ ἀπορροεῖ, λιμνὴς ποικιλικῶνται,
αἱ δὲ ἀνέμων ἀετοῦσι δυνάμει μέγα κῆμα,
ἐκποσθὲν ἐντοσθεν δὲ τ' ἀνὰ δρομῶν μένουσιν
ἥτις ἐντέλλοι, ὅς ἂν ὄρνον μέτρων ἰκονταί.

Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸν λιμένα, καὶ πρὶν ἀκό-
μη φθάσῃ εἰς αὐτὸν βλέπει πρὸς τὰ δεξιὰ του
τὸν ὄρνον τῶν Λεξιῶν, ὅπου τὰ κτήματα καὶ ἡ
κοιμὴ ἐπισυλὴ τῶν Κον Σταθίων. Μόλις δ' ἀρ-
χίσῃ νὰ εἰσερχεται εἰς τὸν λιμένα, πρῶτον ποῦ
θὰ πᾶσῃ ὅτῳ βλέμμα του εἴνε ἡ καλλιμάργος
Ἐμπορικὴ σχολὴ Σταθίου. Κ' ὅστερα ὀλίγον
κατ' ὀλίγον θ' ἀποκαλύπτεται ἡ γραφικὴ πόλις

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΕΥΣΑΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ

(Φωτογρ. Ἑλλάδος)

Εἰς τὸ μέσον κάθηνται οἱ κ. κ. Μαυροπούλης, Οἰκονομολόγος, Πικιός, γυμναστάς, Ἀρβανίτης,
Διευθυντὴς Ἀκαδημ. Γυμναστηρίου, Τοιμαγμένης, καθηγητῆς τῆς Ὀπλομαχικῆς καὶ Λαμπι-
κῆς ἱατρὸς τοῦ Γυμναστηρίου. Μεταξὺ τῶν φοιτητῶν εἴνε οἱ κ. κ. Κονστ. Ἀλμᾶς, Μτ. Μαντᾶς,
Νικ. Οἰκονομᾶς, Γεώργ. Κορτέσης, Ἰωάννης Ροδῶς, Ἰωάν. Βουβόπουλος, Δημ. Ἀναγνώστου
καὶ Ἡρ. Αλμτρώπουλος.

τῆς Ἰθάκης, μετὰ τὰς ὁραίας οἰκοδομὰς τῆς καὶ
τοὺς καθαρὰς τῆς ὁδοῦ.
Συντείνουσι ἀρκετὰ εἰς τὴν θαυμαστικὴν τοῦ
λιμένου, αἱ εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ κτισμέναι φν-
λακαὶ, τὸ Lazzareto, τὸ ὅπου ἐπὶ ἀγγλικῆς
προστασίας ἐχορήγησεν ὡς λοιμοκαθαρτήριον.

Ἡ μικρὰ πόλις τῆς Ἰθάκης, ποῦ μόλις ἀ-
ριθμεῖ 4 1/2 χιλ. κατοίκους, ἔχει καὶ τὴν φηλο-
μονικὴν τῆς, τὴν συσταθεῖσαν καὶ διοικουμένην
ἀπὸ ἡμελῆς συμβούλιον, ὑπὸ τὸν ἱατρὸν καὶ δι-
μαρχον κ. Κοκκινίην.

Ἡ διαμονὴ ἐν Ἰθάκῃ, ἥτις τοὺς ἄλλους μῆνας
εἴνε σχετικῶς καλὴ, τὸ καλοκαίρι εἴνε θαυμάσια,
μετὰ τὸν πάντοτε σχεδὸν ἀνεύθυν φρέσκον αἰσθη-
τῆς, τὰ θαλάσσια λουτρά τῆς, τοὺς καρποὺς τῆς
καὶ τὸ κυριώτερον τὴν ἐλλειψιν τῆς σκόνης.
Σ' αὐτὴν λοιπὸν ταυριάζον καὶ ἀπολαύματα οἱ
στίχοι τοῦ Βύρωνα: Γ. καὶ τοῦ, 25.

Εἴνε δὲ ἀπορίας ἄξιον, πῶς πόσις ἀπογένηται
ποῦ πῆγονται κυριολογικῶς ἀπὸ τὸν ἥτο καὶ
περιλούονται ἀπὸ τὴν σκόνην εἰς τὰς μεγαλο-
πόλεις, δὲν ἔρχονται εἰς τὴν Ἰθάκην νὰ παραθε-
ρίσουν, ὅπου τὸ κλίμα εἴνε ἔξοχον καὶ ἡ ζωὴ
ἐφθηνή.

Ἰθάκη, Ἀπρίλιος Σ. Ε. Τ.

Η ΚΛΕΙΣΟΥΑ

Ἡ νύκτα ἀπὸ τοῦ τὸν πᾶσι τῆς τῆς νύκτος, ἡ ἡ
φύσις πόσις καὶ τὸν ἀνθρώπου. Ὅλα σπᾶσιν
!... Ἄν, νὰ καὶ ἡμεῖς μὲ ὁμοίαν ὁμοίαν, ὡς
ἀγγελοὺς τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ γένους ὁμοίαν.
Σιγά, σιγά προβάλλει ἀπὸ τῆς βαρύνουσας τῆς φν-
γᾶς, ὡς ἂν νὰ φοβᾶται τὴν μετὰ τοῦ ἡμεῖς ἡ
τῶν... Καὶ ἔρχεται τὸ γένος τῶν ἀγγέλων, ὅτι ἡ
μονοπάσιον καὶ... αὐτὸς τοῦ γένους ἀφῆκε καὶ ἔ-
σχιζαν τὸν μαῖον τῆς νύκτος... καὶ μετὰ
αὐτὸς, βασιλεὺς νύκτος.
Κ' αἴτις παρακολουθοῦν τὰ κῆματα καὶ τὰ σπᾶ-
σιν τῶν τῶν τῶν, ὡς τὴν ἀνθρώπου τῶν
σπᾶσιν. Ἄλλες, χρονοῦνται καὶ τὰ βαρύνουσας, ποῦ
ὡν νυφὸς καὶ... τὰ καὶ τὰ κῆματα τὰ δὲ
δοῦσα ἀπὸ τὴν νύκτα... ἡ καὶ τὴν καὶ
λίγες, πᾶσαν ὡς τὸ ὁμοίον ἡμεῖς, ὡς τὴν Κλει-
σούα.

Καὶ τοῦ 1905

Ε. Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἡ νύκτας ἀπὸ τοῦ τὸν πᾶσι τῆς τῆς νύκτος, ἡ ἡ
φύσις πόσις καὶ τὸν ἀνθρώπου. Ὅλα σπᾶσιν
!... Ἄν, νὰ καὶ ἡμεῖς μὲ ὁμοίαν ὁμοίαν, ὡς
ἀγγελοὺς τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ γένους ὁμοίαν.
Σιγά, σιγά προβάλλει ἀπὸ τῆς βαρύνουσας τῆς φν-
γᾶς, ὡς ἂν νὰ φοβᾶται τὴν μετὰ τοῦ ἡμεῖς ἡ
τῶν... Καὶ ἔρχεται τὸ γένος τῶν ἀγγέλων, ὅτι ἡ
μονοπάσιον καὶ... αὐτὸς τοῦ γένους ἀφῆκε καὶ ἔ-
σχιζαν τὸν μαῖον τῆς νύκτος... καὶ μετὰ
αὐτὸς, βασιλεὺς νύκτος.
Κ' αἴτις παρακολουθοῦν τὰ κῆματα καὶ τὰ σπᾶ-
σιν τῶν τῶν τῶν, ὡς τὴν ἀνθρώπου τῶν
σπᾶσιν. Ἄλλες, χρονοῦνται καὶ τὰ βαρύνουσας, ποῦ
ὡν νυφὸς καὶ... τὰ καὶ τὰ κῆματα τὰ δὲ
δοῦσα ἀπὸ τὴν νύκτα... ἡ καὶ τὴν καὶ
λίγες, πᾶσαν ὡς τὸ ὁμοίον ἡμεῖς, ὡς τὴν Κλει-
σούα.

Ὁσκαρ Οὐάιλντ

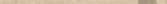
ΕΠΙΠΛΑ
ΚΡΕΒΒΑΤΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΜ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ
ΑΙΟΛΟΥ 128

ΚΟΛΩΝΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΝ
ΜΠΑΧΑΡΙΑ
Βραδεῖον εἰς Ἑκθεσιν Βορδῶ
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας ἀριθμὸς 23
Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου
Σταδίου 43

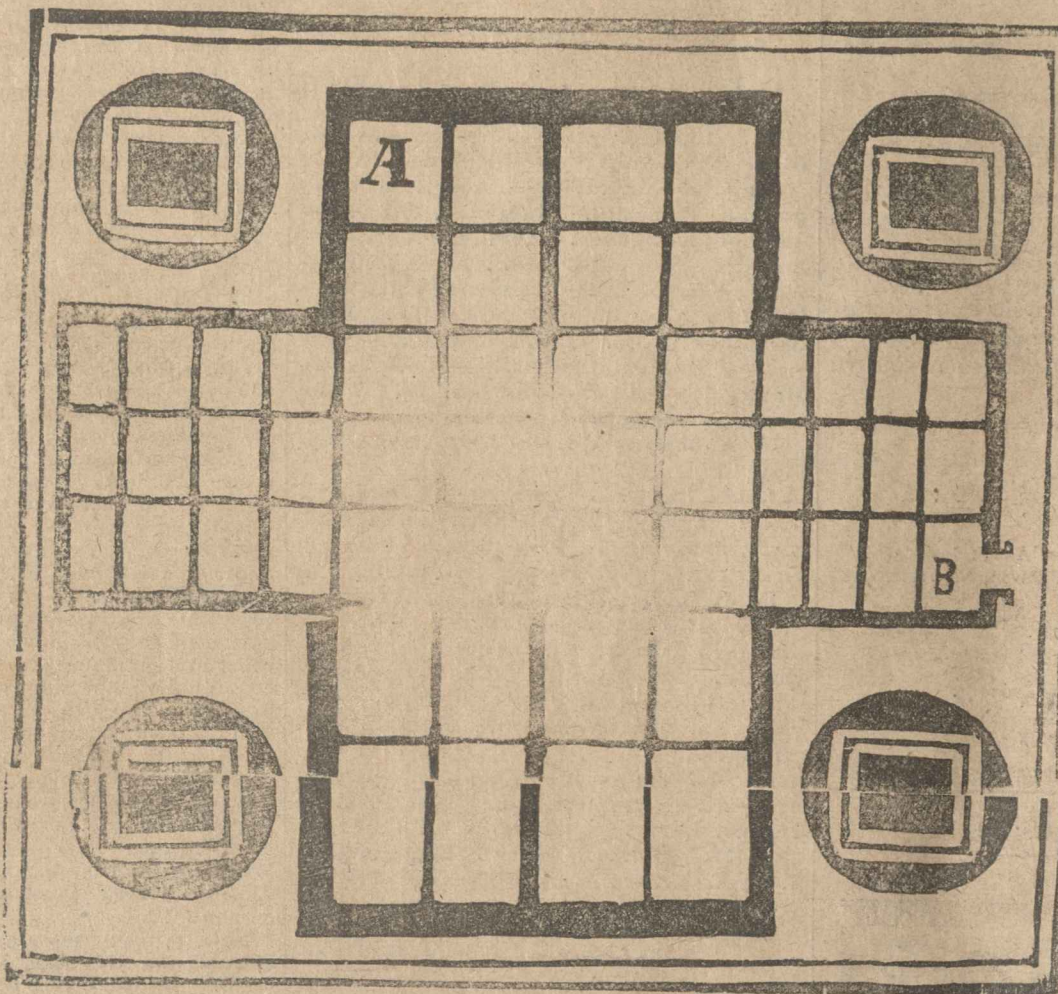
ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/4 %
Καταθέσεις χρημάτων ἐντόκως. Εἰς
πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προθεσίμᾳ
ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΚΑΙ ΤΥΡΟΝ
ΕΞΟΧΟΥ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
Θὰ εἴρητε εἰς τοῦ κ.
Δ. ΚΟΤΤΙΚΑ
ΟΔΟΣ ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ 22.

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΕΞΕΤΕΘΗΣΑΝ
ΕΙΣ ΠΩΛΗΣΙΝ
Ὁλοι αἱ πλοσυριώτεροι συλλογαὶ τῆς ΕΑΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ
τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀθηναϊδὸς 6 Καταστήματος
ΠΑΠΑΔΕΑ ΚΑΙ ΣΙΓΑΛΑ
Αἵτινες εἴνε τῇ ἀληθείᾳ ἀπαράμιλλοι, ὑπὸ ἔποψιν ποιότητων, χρωματισμῶν,
πλούτου εἰδῶν καὶ τὸ σπουδαίτερον εἰς
ΑΚΑΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ ΤΙΜΑΣ

ΒΑΦΗ ΤΡΙΧΩΝ
Μακρὰς διαρκείας.
Καὶ ἀποδίδουσα τὸ φυσικὸν
χρῶμα.
Πωλεῖται ἐν τῷ Φαρμακείῳ
Γ. ΜΑΡΚΗ
Ἵδραϊκὴ Συντομία.— Ἐν Πειραιῇ.
ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 2

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Ένας Σουλτάνος της Ασίας είχε τούς θησαυρούς του κεκρυμμένους εις τὸ ὑπόγειον τοῦ ἀνακτόρου του, τὸ ὅποιον εἶχε τὸ ἀνωτέρω σχῆμα. Τὸ διήρξε δὲ τοιοῦτοτρόπως διὰ ν' ἀσφαλίσῃ περισσότερον τοὺς θησαυροὺς του, τοὺς ὁποίους εἶχε κρύψει εἰς τὰ δωμάτιον, ὅπου εἶνε τὸ στοιχείον Α. Ὅπως ἦτο ἡ διάρρηξις τοῦ υπογείου, ὥφειλεν ὁ εἰσρχόμενος νὰ διέλθῃ μίαν φοράν ἀπὸ ἑκαστοῦ δωματίου διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν θησαυροφυλάκιον.

Ὁ ταμίας τοῦ Σουλτάνου, γέρων πιστός, ἀπέθανε μίαν ἑσπέραν καὶ ὁ ἡγεμὼν ἠναγκάσθη νὰ διορίσῃ νέον ταμίαν, τὸν ὅποιον ἐξέλεξε, μεταξὺ τῶν πιστοτέρων αὐλικῶν του.

Ὁ νέος οὗτος ταμίας ἦτο ὁ Α, ὁ ὁποῖος τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ὑπηρεσίας του, εἰσελθὼν διὰ νὰ καταθέσῃ χρήματα, ἐφθασεν εἰς τὸ δωμάτιον τῶν θησαυρῶν. Ὅταν ὅμως ἤθελε νὰ ἐξέλθῃ, δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ κατορθώσῃ, διότι αἱ θύραι τῶν δωματίων, ὅταν ἠνοιγόντο μίαν φοράν, ἐκλείοντο καὶ δὲν ἠνοιγαν ἐκ νέου. Ἐπρεπεὶν ὁ ταμίας νὰ διέλθῃ ὅλα τὰ δωμάτια, διὰ ν' ἀνοίχῃ πάλιν αἱ θύραι, δευτέραν φοράν. Ὁ ἀτυχὴς ταμίας ἐπέστρεψεν εἰς τὸ δωμάτιον καὶ δὲν γνωρίζει τὴν τὴν νὰ κάμῃ.

Ἐρωτᾶται:

— Πῶς ὁ ταμίας Α θὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἀνωτέρω ὑπογείου διὰ τῆς θύρας Β, ἂν οὐδὲν διέλθῃ ὅλα τὰ δωμάτια, ἀπὸ μίαν φοράν ἑκάστον, χωρὶς διπλασθῇ νὰ περάσῃ δύο φορές, ἀπὸ τοῦ ἴδιου δωματίου;

(Ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ κ. Μετ. Σ. Οἰκονόμου, ἐκ Σιτισίων)

Οἱ λύται δύνανται ν' ἀντιγράψουν ἀπλῶς εἰς μικρὸν τεμάχιον χαρτοῦ, τὸ ἀνωτέρω σχῆμα, (τὰς γραμμὰς δηλαδὴ μόνον) καὶ νὰ σημειώσουν τὴν γραμμὴν ἣς ἐξόδου.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα μας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς μετὰπαρασκευῆς 23 Μαΐου.

Ἐκάστη λύσις διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, δεόν νὰ περιέχῃ ἀσυνκλείστως ἐν ἀφράκτιστον καὶ καθαρὸν 10λεπτον γραμματόσημον.

Τὰ δνόματα τῶν λύτῶν θὰ δημοσιευθῶν. Θὰ γίνῃ κλήρωσις μεταξὺ αὐτῶν καὶ θὰ κερδίσουν:

• Ὁ πρῶτος δραχμὰς πέντε (5).

• Ὁ δευτερός δραχμὰς τρεῖς (3).

• Ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος, ὁ πέμπτος καὶ ὁ ἕκτος ἀνὰ δραχμὰς (2) ἑκάστος.

Προσῆλθι εἰς τὴν γραφὴν τοῦ δνόματος καὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς. Ἀμφότερα νὰ ᾖ καθαρὸν καὶ νὰ μὴ γίνωνται λάθη.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἐξωτερικῶς δεόν νὰ σημειωθῇ «Διαγωνισμὸς 29ος».

Ὁ Διαγωνισμὸς οὗτος θὰ συνυπολογισθῇ εἰς τὰ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ διὰ τῶν ὁποίων οἱ λύται τῶν περισσοτέρων διαγωνισμῶν, κερδίζουν κατὰ σειράν, ὁ 1ος δραχ. 100, ὁ 2ος δραχ. 25, οἱ 5 κατόπιν ἀνὰ δραχ. 10 ἑκάστος καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς 15 ἀνὰ δραχ. 5 ἑκάστος.

ΟΙ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ἐξακολουθεῖ ἡ προθεσμία τοῦ προκηρυχθέντος φωτογραφικοῦ διαγωνισμοῦ, ὡς καὶ τοῦ ἄλλου διαγωνισμοῦ πρὸς ἀποστολὴν τοῦ καλλιτέρου εὐφυολογήματος ἢ τοῦ χαριεστέρου ἀνεκδότου ἀνοησίας. Αἱ προθεσμίαι αὗται δι' ἀμφοτέρους τοὺς διαγωνισμοὺς, παρατέθησαν μέχρι τέλους Μαΐου. Ὡς γνωστὸν οἱ δύο οὗτοι διαγωνισμοὶ δὲν συνυπολογίζονται εἰς τὰ ἐτήσια βραβεῖα.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΔΗΜΟΦΗΦΙΣΜΑ

Τὰ δελτία ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν ἀθρόα ἐκ τε τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Ὁ ἀγὼν προμηνύεται πεισματώδης. Εἴτι-χως εἰς τὰ πλείστα μέρη ψηφίζονται πράγματι οἱ καλλίτεροι. Ἡ προθεσμία λήγει τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου 24ης Μαΐου.